

Službeni list Europske unije

C 183

Hrvatsko izdanje

Svezak 57.

Informacije i objave

14. lipnja 2014.

Sadržaj

I. Rezolucije, preporuke i mišljenja

REZOLUCIJE

Vijeće

2014/C 183/01	Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, od 20. svibnja 2014. o pregledu procesa strukturiranog dijaloga, uključujući socijalno uključivanje mlađih	1
2014/C 183/02	Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, od 20. svibnja 2014. o planu rada Europske unije za mlade za razdoblje od 2014. do 2015.	5
2014/C 183/03	Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, od 21. svibnja 2014., o Planu rada Europske unije u području sporta (2014. – 2017.)	12

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Vijeće

2014/C 183/04	Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o promicanju poduzetništva mlađih u svrhu jačanja socijalne uključenosti mlađih	18
2014/C 183/05	Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o učinkovitom obrazovanju nastavnika	22

HR

2014/C 183/06	Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o višejezičnosti i razvoju jezičnih kompetencija	26
2014/C 183/07	Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o osiguranju kvalitete za potporu obrazovanju i ospozobljavanju	30
2014/C 183/08	Zaključci Vijeća od 21. svibnja 2014. o kulturnom nasljeđu kao strateškom resursu za održivu Europu	36
2014/C 183/09	Zaključci Vijeća od 21. svibnja 2014. o ravnopravnosti spolova u sportu	39

I.

(Rezolucije, preporuke i mišljenja)

REZOLUCIJE

VIJEĆE

Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, od 20. svibnja 2014. o pregledu procesa strukturiranog dijaloga, uključujući socijalno uključivanje mladih

(2014/C 183/01)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I PREDSTAVNICI VLADA DRŽAVA ČLANICA,

I. PODSJEĆAJUĆI DA

1. „Rezolucija” Vijeća o obnovljenom okviru za europsku suradnju u području mladih (2010. – 2018.)⁽¹⁾ priznala je sve mlade kao društveni resurs i naglasila važnost podržavanja prava mladih na sudjelovanje u razvoju politika koje na njih imaju utjecaj pomoću kontinuiranog strukturiranog dijaloga s mladima i udružama mladih i za mlade.
2. U Rezoluciji od 27. studenoga 2012.⁽²⁾ Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, o pregledu strukturiranog dijaloga s mladima o sudjelovanju mladih u demokratskom životu Europe, navedeno je da je opći tematski prioritet europske suradnje u području mladih za treći 18-mjesečni radni ciklus (razdoblje od 1. siječnja 2013. do 30. lipnja 2014.) socijalna uključenost.

II. UVAŽAVAJU DA

3. Strukturirani dijalog je proces utemeljen na sudjelovanju, a ishod trećeg 18-mjesečnog radnog ciklusa temelji se na rezultatima koje su postigla nacionalna savjetovanja za vrijeme irskog, litavskog i grčkog predsjedništva, kao i konferencije EU-a o mladima u Dublinu u ožujku 2013., Vilniusu u rujnu 2013. i Solunu u ožujku 2014.
4. U zajedničkim zaključcima Konferencije o mladima održane u Dublinu naglasak je stavljen na sljedeće prioritete: zapošljavanje, sudjelovanje, socijalnu pomoć, alate podrške (socijalne službe i službe za mlade), udruge mladih i za mlade te kvalitetan rad s mladima, koji su bili predstavljeni ministrima za mlade na Vijeću za obrazovanje, mlade, kulturu i sport u svibnju 2013.⁽³⁾
5. U zajedničkim zaključcima Konferencije o mladima u Vilniusu naglasak je stavljen na sljedeće prioritete: obrazovanje, usmjeravanje, prijelaz iz obrazovanja u radni odnos, uvjete na tržištu rada, samostalnost, ulogu udruga mladih i za mlade te međusektorsku suradnju, koji su bili predstavljeni ministrima za mlade na Vijeću za obrazovanje, mlade, kulturu i sport u studenom 2013.⁽⁴⁾
6. U zajedničkim zaključcima Konferencije o mladima održane u Solunu naglasak je stavljen na sljedeće prioritete: kvalitetno obrazovanje, kvalitetan prijelaz, kvalitetne poslove, dijalog i učenje među naraštajima, aktivnu uključenost, poduzetništvo mladih i socijalno poduzetništvo⁽⁵⁾.
7. U sklopu programa Erasmus+ osigurane su poboljšane mogućnosti financiranja za potporu strukturiranom dijalogu, uključujući izravna godišnja bespovratna sredstva nacionalnim radnim skupinama.

⁽¹⁾ SL C 311, 19.12.2009., str.1.

⁽²⁾ SL C 380, 11.12.2012., str. 1.

⁽³⁾ Dok. 7808/13

⁽⁴⁾ Dok. 14177/13

⁽⁵⁾ Dok. 7862/1/14 REV 1

8. Zajedničko izvješće EU-a o mladima od 27. studenoga 2012.⁽¹⁾ sadržavalo je evaluaciju strukturiranog dijaloga i predložilo daljnji razvoj procesa daljinjom evaluacijom procesa i ishoda strukturiranog dijaloga, širenjem članstva u nacionalnim radnim skupinama na mlade iz različitih sredina i poticanjem donositelja odluka da više uzimaju u obzir preporuke mlađih.

9. Evaluacija strukturiranog dijaloga trebala bi biti dijelom nadolazećeg drugog Izvješća EU-a o mladima i uključivati pregled promišljanja o ishodima strukturiranog dijaloga na nacionalnoj razini i razini EU-a.

III. SUGLASNI SU U VEZI SA SLJEDEĆIM NAČELIMA ZA RAZVOJ I POBOLJŠANJE PROCESA STRUKTURIRANOG DIJALOGA:

10. Strukturiranim dijalogom i s tim povezanim savjetovanjima naglasak bi se trebao staviti na opći tematski prioritet o kojem su zajedno raspravljali mlađi i tvorci politika te koji je odredilo Vijeće, kako bi se osigurao dosljedan i trajan proces tijekom svakog njegova ciklusa.

11. Za ciklus strukturiranog dijaloga trebalo bi utvrditi pojednostavljenu i jasnu arhitekturu kako bi se osigurao kontinuitet opće teme i omogućilo bolje upravljanje vremenom u savjetovanjima s mlađima.

U prvoj fazi svakog ciklusa među svim dionicima trebalo bi razviti zajednički dogovor i pristup odozgo prema gore općem tematskom prioritetu koji je odredilo Vijeće, koji bi trebali biti vodeći okvir za dijalog koji će se provoditi u kasnijim fazama.

U drugoj fazi trebalo bi provesti savjetovanja i dovesti do mogućih rješenja, na koja bi trebalo skrenuti pozornost Vijeću, te zaključiti preporukama o općem tematskom prioritetu.

U trećoj fazi glavni naglasak trebalo bi staviti na oblikovanje konkretnih mjera koje će biti dostavljene Vijeću na daljnje razmatranje.

12. Kako bi se povećao doseg strukturiranog dijaloga, nacionalne radne skupine, kojima pomažu istraživači u području mlađih i osobe koje rade s mlađima, te prema potrebi savjetujući se s lokalnim i regionalnim vlastima, trebaju nastojati osigurati aktivni angažman mlađih, uključujući one koji nisu prije sudjelovali u strukturiranom dijalu. Moguće je pozvati informativne mreže za mlađe i mreže osoba koje rade s mlađima da, gdje je to prikladno, podupiru nacionalne radne skupine u njihovu nastojanju da obuhvate što više mlađih.

13. Kako bi se poboljšala kvaliteta ishoda konferencija predsjedništva EU-a o mlađima, trebalo bi ocijeniti i revidirati radne metode i proces odlučivanja na konferencijama o mlađima. Europska komisija i države članice, uvažavajući nacionalne nadležnosti, moguće bi razmotriti mehanizam povratnih informacija za mlađe o izvedivosti preporuka proizašlih iz procesa strukturiranog dijaloga. Preporuke bi se mogile uzeti u obzir, kad je to primjereni, u svrhu informiranja za razvoj politika i postizanja boljih ishoda za mlađe.

14. Treba pokrenuti kreativni proces utemeljen na sudjelovanju s ciljem razvoja zajedničke i poboljšane europske vidljivosti strukturiranog dijaloga, koja će omogućiti nacionalno i europsko „brendiranje“ procesa. Komisija treba nastaviti razvoj dijela Europskog portala koji je posvećen strukturiranom dijalu.

IV. NADALJE SU SUGLASNI DA

15. Opći tematski prioritet strukturiranog dijaloga s mlađima i udrugama mlađih i za mlađe u sljedećem radnom ciklusu (razdoblje od 1. srpnja 2014. do 31. prosinca 2015.) jest osnaživanje mlađih kako je utvrđeno u Prilogu II.

16. Svako predsjedništvo može nadopuniti odabrana prioritetna područja u svjetlu mogućih novih razvoja.

17. Prioritetna područja sljedećeg ciklusa trojnog predsjedništva (od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2017.) trebaju biti definirana prije početka njegova mandata.

⁽¹⁾ SL C 394, 20.12.2012., str. 15.

PRILOG I.

Sljedeća prioritetna područja proizašla su iz strukturiranog dijaloga i konferencija o mladima u Dublinu, Vilniusu i Solunu za jačanje socijalne uključenosti svih mlađih u Europi:

- Promicanje jednakih mogućnosti za sve mlade, između ostalog putem potvrđivanja neformalnog i informalnog učenja kao načina da ih se osnaži za aktivno sudjelovanje u cjeloživotnom učenju i da se poboljša njihova zapošljivost.
- Promicanje suradnje između obrazovnih vlasti, udruga mlađih i za mlađe te ostalih relevantnih dionika kako bi se ojačale veze između neformalnog i informalnog učenja i formalnog obrazovanja s ciljem jačanja ključnih kompetencija mlađih za život i poticanja njihova aktivnog sudjelovanja u društvu.
- Promicanje jednakog pristupa mlađih pravima i mogućnostima kako bi im se omogućilo potpuno sudjelovanje u društvu.
- Jačanje međusektorske suradnje na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj i europskoj razini te među njima kako bi se udovoljilo potrebama mlađih i osigurale dosljedne politike socijalne uključenosti.

PRILOG II.**Prioriteti europske suradnje u području mladih u razdoblju od
1. srpnja 2014. do 31. prosinca 2015.****Opći prioritet – Osnaživanje mladih**

U području mladih postoji uhodana praksa suradnje predsjedništva u kontekstu strukturiranog dijaloga između javnih tijela i mladih. Opći tematski prioritet europske suradnje u području mladih za razdoblje od 1. srpnja 2014. do 31. prosinca 2015. bit će osnaživanje mladih. Ta će tema biti zajednička nit koja će osigurati kontinuitet i dosljednost u radu triju predsjedništava. Temom osnaživanja obuhvatit će se pitanja pristupa pravima i važnosti političkog sudjelovanja mladih.

Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, od 20. svibnja 2014. o planu rada Europske unije za mlade za razdoblje od 2014. do 2015.

(2014/C 183/02)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I PREDSTAVNICI VLADA DRŽAVA ČLANICA,

I. UVOD

1. PRIZNAJU DA JE, od donošenja Rezolucije o obnovljenom okviru za europsku suradnju u području mladih za razdoblje od 2010. do 2018., kriza pokazala nove izazove za politike za mlade te pokazala kako postoji potreba za pojačanom suradnjom u području mladih na razini EU-a kako bi se ti izazovi riješili na odgovarajući način.
2. PODSJEĆAJU da se u Zajedničkom izvješću EU-a o mladima iz 2012. tražila veća povezanost i snažnija kohezija između obnovljenog okvira za europsku suradnju u području mladih za razdoblje od 2010. do 2018. i strategije Europa 2020.
3. PRISJEĆAJU se Zaklučaka Vijeća od 16. svibnja 2013. o maksimalnom iskorištavanju mogućnosti u okviru politika za mlade pri ispunjavanju ciljeva strategije Europa 2020.⁽¹⁾ kojima je Vijeće pristalo izraditi, u sklopu obnovljenog okvira za europsku suradnju u području mladih za razdoblje od 2010. do 2018., srednjoročni plan rada za usmjeravanje rada u području politika za mlade i politika u vezi s mladima, kao odgovor na aktualne teme i trendove u vezi s mladima te kako bi se istaknula područja relevantna za koordinaciju i suradnju s politikama obrazovanja, ospozljivanja i zapošljavanja radi osiguravanja uvođenja politika za mlade u europski semestar.
4. Slijedom toga SLAŽU SE da će uspostaviti 18-mjesečni plan rada EU-a za mlade za djelovanje država članica i Komisije za razdoblje od 1. srpnja 2014. do 31. prosinca 2015. kao pokusnu fazu i doprinos provedbi obnovljenog okvira za europsku suradnju u području mladih za razdoblje od 2010. do 2018.

II. NAČELA

5. SMATRAJU da bi se taj plan rada trebao ravnati prema sljedećim glavnim načelima:

- prema potrebi dati poticaj i istaknuti rad na razini EU-a u području mladih.
- putem međusektorske suradnje osigurati da se u drugim područjima politika EU-a (primjerice, zapošljavanje, obrazovanje, socijalna pitanja, zdravlje) u obzir uzmu specifična pitanja s kojima se suočavaju mladi.
- doprinijeti glavnim prioritetima ekonomске i socijalne politike EU-a, osobito strategiji Europa 2020. i njezinim provedbenim mehanizmima.
- stremiti prema znanju i politikama za mlade utemeljenim na dokazima
- zadržati fleksibilan okvir kojim se može odgovoriti na aktualna zbivanja, kada je to potrebno.
- promicati kooperativni i usklađeni pristup u državama članicama i Komisiji kako bi se pružila dodana vrijednost u pogledu prioritetnih tema navedenih u stavku 6. ispod.

⁽¹⁾ SL C 224, 3.8.2013., str. 2.

- prema potrebi uključiti postojeće neformalne strukture u strukture uspostavljene ovim planom rada.
- potpuno iskoristiti savjetodavne postupke koji su uspostavljeni u okviru strukturiranog dijaloga kako bi se osiguralo da se plan rada bavi pitanjima od važnosti za mlade.
6. SUGLASNI SU, s obzirom na aktualnu krizu, da bi sljedećim temama države članice i Komisija trebale dati prednost u svojoj suradnji na razini EU-a za razdoblje na koje se odnosi aktualni plan rada do kraja 2015.:
- razvoj rada s mladima i neformalnog te informalnog učenja i njegov doprinos pružanju odgovora na učinke krize na mlađe;
  - pojačana međusektorska suradnja u okviru strategija EU-a;
  - osnaživanje, s posebnim naglaskom na pristup pravima, samostalnost, sudjelovanje i aktivno građanstvo u Europskoj uniji i izvan nje.
- Suglasni su s time da Vijeće može preispitati plan rada, s obzirom na postignute rezultate i razvoj politika na razini EU-a.
7. SUGLASNI SU s popisom posebnih mjera u skladu s tim prioritetnim temama i rasporedom za njihovu provedbu, kako je navedeno u Prilogu I.
- III. METODE RADA I STRUKTURE
8. PRIZNAJU da:
- postoji potreba za većim uključivanjem mlađih i snažnjom međusektorskog suradnjom u Vijeću kako bi se zajamčilo da se prilikom stvaranja politika u obzir uzmu uvjeti i potrebe mlađih.
9. SLAŽU SE u vezi sa sljedećim
- ovaj plan rada podupirat će metode rada oko kojih je postignut dogovor u sklopu obnovljenog okvira za europsku suradnju u području mlađih, kao i ograničen broj neformalnih stručnih skupina te fleksibilan okvir aktivnosti suradničkog učenja.
  - od stručnih skupina zatražiti će se da usmjere svoj rad na prioritetne teme navedene u odjeljku II. stavku 6. te na mjere i ciljne rokove iz Priloga I. Mjere iz Priloga I. mogu revidirati Vijeće i predstavnici vlada država članica, koji su se sastali u Vijeću, s obzirom na postignute rezultate i razvoj politika na razini EU-a.
  - načela koja se odnose na članstvo u stručnim skupinama i njihovo funkcioniranje navode se u Prilogu II.
  - u pogledu prava mlađih da sudjeluju u razvoju politika koje utječu na njih, strukturirani dijalog bit će sredstvo pomoću kojeg se mlađe uključuje u zajedničko razmatranje prioritetnih tema ovog plana rada.
  - neformalni sastanci glavnih direktora za mlađe preispituju strateška pitanja koja se javljaju u vezi s ovim planom rada, kao i ona koja se na općenitiji način odnose na politiku EU-a za mlađe.
  - u drugoj polovici 2015. Vijeće će procijeniti provedbu aktualnog plana rada na temelju ocjene njegove provedbe dostavljene u kontekstu općeg pregleda sektora mlađih u Izvješću EU-a o mlađima koje će pripremiti Komisija do srpnja 2015.
10. S OBZIROM NA GORE NAVEDENO, POZIVAJU

Države članice i Komisiju da za vrijeme trajanja aktualnog plana rada uspostave ili održavaju stručne skupine o sljedećim temama:

- sustavi kvalitete rada s mlađima u državama članicama i uloga zajedničkih pokazatelja ili okvira.

- definiranje i poseban doprinos rada s mladima te neformalnog i informalnog učenja u svladavanju izazova s kojima se suočavaju mlađi, osobito tijekom prijelaza iz obrazovanja u zapošljavanje.
- aktivnosti suradničkog učenja u državama članicama i Komisiji čiji je cilj prepoznavanje najboljih praksi i preporuka za međusektorsko stvaranje politika za mlade na nacionalnoj razini i razini Europske unije.

IV. MJERE

11. POZIVAJU DRŽAVE ČLANICE DA:

- surađuju uz potporu Komisije i koriste se radnim metodama obnovljenog okvira određenim u ovoj Rezoluciji.
- nastavljajući se na Zaključke Vijeća o „o maksimalnom iskorištavanju mogućnosti u okviru politika za mlađe pri ispunjavanju ciljeva strategije Europa 2020.”, nastave promicati aktivno uključivanje perspektiva mlađih u nacionalno stvaranje politika u vezi sa strategijom Europa 2020. i europskim semestrom.
- prilikom razvoja politika na nacionalnoj i regionalnoj razini, uz poštovanje načela supsidijarnosti, razmotre uzimanje u obzir obnovljenog okvira za europsku suradnju u području mlađih za razdoblje od 2010. do 2018. i ovog plana rada.
- prema potrebi obavješćuju mlađe i udruge mlađih i za mlađe o postignutom napretku u provedbi plana rada EU-a radi osiguravanja relevantnosti i vidljivosti aktivnosti.

12. POZIVAJU PREDSJEDNIŠTVA VIJEĆA DA:

- prilikom oblikovanja svojeg programa uzmu u obzir, u kontekstu trojnog predsjedništva, prioritetne teme plana rada EU-a.
- na kraju razdoblja od 18 mjeseci obuhvaćenog aktualnom Rezolucijom, i na temelju ocjene koju treba uključiti u Izvješće EU-a o mlađima koje je pripremila Komisija, na osnovi dobrovoljnih doprinosa država članica, razmotre žele li predložiti novi plan rada za sljedeće razdoblje.
- predlože glavnim direktorima za mlađe, tijekom svojih uobičajenih neslužbenih sastanaka, da povedu raspravu i uzmu u obzir rezultate ostvarene planom rada, kako bi se prema potrebi organizirali iznimni zajednički, međusektorski sastanci glavnih direktora te radi što većeg širenja rezultata.

13. POZIVAJU KOMISIJU DA:

- pruži potporu i surađuje s državama članicama u provedbi ovog plana rada, naročito aktivnosti opisanih u Prilogu.
- obavijesti države članice o tekućim ili planiranim inicijativama politike EU-a za mlađe i drugim relevantnim područjima politika koje utječu na mlađe te o razvoju događanja u Komisiji.
- istraži načine za olakšavanje najvećeg mogućeg sudjelovanja država članica na sastancima stručnih skupina.
- do srpnja 2015. u prijedlog Izvješća EU-a o mlađima i na temelju dobrovoljnih doprinosa država članica uvrsti ocjenu o provedbi i relevantnosti plana rada. To će izvješće biti temelj za pripremu svih sljedećih planova rada Vijeća tijekom druge polovice 2015.
- pokuša osigurati dosljednost između ovog plana rada i plana rada Sporazuma o partnerstvu s Vijećem Europe u području mlađih.
- predloži fleksibilan okvir za aktivnosti suradničkog učenja među državama članicama.

14. POZIVAJU DRŽAVE ČLANICE I KOMISIJU DA, U OKVIRIMA SVOJIH POJEDINAČNIH PODRUČJA NADLEŽNOSTI, UZ UVAŽAVANJE NAČELA SUPSIDIJARNOSTI:

- nastave blisku suradnju na stručnoj razini u skladu s prilozima I i II. ovoj Rezoluciji.
  - potiču druge sektore da prilikom oblikovanja, provedbe i ocjenjivanja politika i mjera u drugim područjima politike u obzir uzmu dimenziju mladih, uz pridavanje posebne pozornosti osiguravanju ranog i djelotvornog uključivanja u proces razvoja politika.
  - promiču bolje prepoznavanje doprinosu politika za mlade ukupnim ciljevima strategije Europa 2020. s obzirom na jak potencijal tog sektora da doprinese pametnom, održivom i uključivom rastu te otvaranju novih radnih mjeseta i s obzirom na njegove pozitivne učinke na zapošljavanje, socijalnu uključenost, obrazovanje i osposobljavanje, kao i na zdravlje i dobrobit.
-

PRILOG I.

Mjere na temelju prioritetnih tema

Mjera	Metoda rada / Instrument	Očekivani rezultat i ciljani datum
Razvoj rada s mladima i neformalnog te informalnog učenja i njegov doprinos pružanju odgovora na učinke krize na mlade		
Razviti rad s mladima u Evropi	<p><i>Stvaranje politika utemeljenih na dokazima:</i></p> <p>Studija „Rad s mladima: vrijednost rada s mladima u Europskoj uniji“</p> <p><i>Stručna skupina za sustave kvalitete rada s mladima u državama članicama EU-a i uloga zajedničkih pokazatelja ili okvira</i></p>	<p>2. polovica 2015.: (vjerojatno) Razmjena mišljenja u Vijeću i razmatranje sljedećih koraka nakon ishoda razmjene mišljenja</p> <p>1. polovica 2015.: Stručna skupina treba pripremiti niz pokazatelja ili okvira kojima se opisuje kvaliteta u sustavima rada s mladima.</p> <p>2. polovica 2015. (vjerojatno) Zaključci Vijeća</p>
Promicati doprinos politika za mlade u svladavanju izazova u Evropi	<p><i>Stručna skupina za definiranje posebnog doprinosa rada s mladima u svladavanju izazova s kojima se suočavaju mlađi, osobito tijekom prijelaza iz obrazovanja u zapošljavanje.</i></p> <p><i>Stvaranje politika utemeljenih na dokazima: Europski centar znanja za politike za mlade (EKCYP)</i></p>	<p>1. polovica 2015.: (vjerojatno) Zaključci Vijeća o tome kako politike za mlade i međusektorska suradnja mogu pružiti odgovore na glavne izazove Europske unije, osobito u pogledu mlađih.</p> <p>1. polovica 2015.: Izvješće o najboljim praksama suradnje između formalnog i neformalnog obrazovanja, uključujući preporuke o politikama</p>
Pojačana međusektorska suradnja u okviru strategija EU-a		
Pojačati međusektorsko stvaranje politika za mlade na razini EU-a	Vijeće i njegova pripremna tijela (Radna skupina za mlade)	1. polovica 2015.: Moguća preporuka o doprinosu sektora mlađih važnim mjerama europskog semestra usmjerenim na politike.
Pojačati međusektorsko stvaranje politika za mlade na nacionalnoj razini	Vježba suradničkog učenja među državama članicama	2. polovica 2015.: Prijelazno izvješće o najboljim praksama i preporukama za međusektorsko stvaranje politika za mlade na nacionalnoj razini.

Mjera	Metoda rada / Instrument	Očekivani rezultat i ciljani datum
Osnaživanje, s posebnim naglaskom na pristup pravima, samostalnost, sudjelovanje i aktivno građanstvo u Europskoj uniji i izvan nje		
Osnaživanje mladih, s posebnim naglaskom na pristup pravima kako bi se poticali samostalnost i sudjelovanje u društvenom životu	Strukturirani dijalog s mladima	2. polovica 2014. (vjerojatno) Zaključci Vijeća o pristupu pravima mladih kako bi se poticali samostalnost i sudjelovanje u društvenom životu.
Snaživanje radi političkog sudjelovanja mladih u demokratskom životu u Europi	<p>Structured dialogue with young people results</p> <p><i>Stvaranje politika utemeljenih na dokazima:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Londonska škola ekonomije i političkih znanosti (<i>London School of Economics and Political Science</i>): sudjelovanje mladih u demokratskom životu — Izvješće Flash Eurobarometra br. 375 – Europska mladež: sudjelovanje u demokratskom životu — Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA) – političko sudjelovanje i građanstvo EU-a: Percepcije i ponašanje mladih 	2. polovica 2015.: (vjerojatno) Zaključci Vijeća

PRILOG II.**Načela koja se odnose na članstvo u stručnim skupinama i funkcioniranje stručnih skupina koje su uspostavile države članice i Komisija u okviru plana rada EU-a za mlade (od 1. srpnja 2014. do 31. prosinca 2015.)****Članstvo**

- sudjelovanje država članica u radu skupina dobrovoljno je i države članice mogu im se pridružiti u svakom trenutku.
- države članice zainteresirane za sudjelovanje u radu skupina imenuju stručnjake koji će biti članovi pojedinih skupina. Države članice osiguravaju da imenovani stručnjaci imaju relevantno iskustvo u relevantnom području na nacionalnoj razini te osiguravaju djelotvornu komunikaciju s nadležnim nacionalnim tijelima. Komisija koordinira postupak imenovanja.
- svaka stručna skupina može odlučiti pozvati druge sudionike: neovisne stručnjake, predstavnike udruga mladih i za mlade te druge dionike, kao i predstavnike europskih trećih zemalja.

Radni postupci

- stručne skupine usredotočuju se na pružanje malog broja konkretnih i iskoristivih rezultata na traženu temu.
- kako bi se proveo ovaj plana rada, svaka stručna skupina odgovorna je za imenovanje svojeg predsjedatelja ili supredsjedateljâ na prvom sastanku stručne skupine nakon donošenja plana rada. Svaka stručna skupina priprema raspored rada u skladu s ovim planom rada.
- državama članicama omogućeno je da daju smjernice stručnim skupinama kako bi se zajamčili željeni ishod i vremenski okvir, kao i koordinacija rada skupina.
- Vijeće i predstavnici vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, odlučuju je li prikladno predložiti stručnim skupinama nove mjere.
- Komisija osigurava stručno znanje te logističku i tajničku potporu radu skupina. Ako je to moguće, skupinama pruža potporu drugim prikladnim sredstvima (uključujući studije relevantne za njihovo područje rada).
- stručne skupine se u pravilu sastaju u Bruxellesu, iako se sastanci mogu organizirati izvan Bruxellessa na poziv države članice.
- stručne skupine se u pravilu sastaju dvaput godišnje, no prema potrebi mogu donijeti i drugačiji raspored.

Izvješćivanje i informiranje

- predsjedatelji stručnih skupina izvješćuju Radnu skupinu za mlade o napretku rada tih stručnih skupina i dostavljaju joj preporuke o mogućim budućim mjerama.
- dnevni red i izvješća sa sastanaka svih skupina na raspolaganju su svim državama članicama, bez obzira na opseg njihova sudjelovanja u pojedinom području. Izvješća skupina se objavljuju.
- Izvješća stručnih skupina uključuju se u ocjenu koju je Komisija pripremila o provedbi plana rada.

Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, od 21. svibnja 2014., o Planu rada Europske unije u području sporta (2014. – 2017.)

(2014/C 183/03)

VJEĆE EUROPSKE UNIJE I PREDSTAVNICI VLADA DRŽAVA ČLANICA,

I. UVOD

1. PODSJEĆAJU na nadležnost dodijeljenu Europskoj uniji, posebice člankom 6. i člankom 165. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, prema kojima je sport područje gdje se djelovanjem na razini EU-a treba podupirati, koordinirati i dopunjavati djelovanje država članica.
2. PODSJEĆAJU na Rezoluciju Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, o Planu rada Europske unije u području sporta za razdoblje od 2011. do 2014.⁽¹⁾.
3. POZDRAVILJAJU izvješće Komisije o provedbi Plana rada Europske unije u području sporta za razdoblje od 2011. do 2014.⁽²⁾.
4. POTVRĐUJU da se sportom može doprinijeti postizanju ciljeva strategije Europa 2020. za pametan, održiv i uključiv rast.
5. PODSJEĆAJU na Rezoluciju Vijeća od 18. studenoga 2010. kojom se Vijeće složilo da redovito, uglavnom na marginama sastanka Vijeća, sazove neformalni sastanak vodećih predstavnika javnih vlasti i sportskog pokreta u Europskoj uniji s ciljem razmjene mišljenja o sportskim pitanjima u EU-u.⁽³⁾.
6. SUGLASNI SU da dalje razvijaju okvir za europsku suradnju u području sporta putem uspostave drugog trogodišnjeg Plana rada Europske unije u području sporta za djelovanje država članica i Komisije.
7. SUGLASNI SU da bi se aktivnosti na razini EU-a u području sporta trebale usredotočiti na prioritetne teme, ključna pitanja, rezultate i metode rada te struktura koji su navedeni u planu rada, a kako je utvrđeno u Prilogu I.
8. PRIMAJU NA ZNANJE podatke Eurobarometra o sportu i tjelesnoj aktivnosti (2013.), i potvrđuju velike razlike među državama članicama, uključujući rezultate o dobrovoljnem radu i sjedilačkom ponašanju.

II. DALJNJI RAZVOJ EUROPSKE DIMENZIJE U SPORTU PUTEM USPOSTAVE PLANA RADA EUROPSKE UNIJE

9. SMATRAJU da bi se trogodišnji Plan rada Europske unije u području sporta trebao voditi sljedećim vodećim načelima:
  - promicati kooperativni i usklađeni pristup država članica i Komisije kako bi se na razini EU-a tijekom duljeg razdoblja pružila dodana vrijednost u području sporta;
  - rješavati transnacionalne izazove pomoću usklađenog pristupa na razini EU-a;
  - uzeti u obzir specifičnu prirodu sporta;
  - odraziti potrebu za integriranjem sporta u druge politike EU-a;
  - raditi prema politici na području sporta koja se temelji na dokazima;
  - doprinijeti glavnim prioritetima ekonomske i socijalne politike EU-a, posebno strategiji Europa 2020.;
  - nadovezati se na postignuća prvog Plana rada Europske unije u području sporta;
  - dopuniti i ojačati utjecaj aktivnosti pokrenutih u okviru programa Erasmus+ u području sporta.

⁽¹⁾ SL C 162, 1.6.2011., str. 1.

⁽²⁾ 5842/14.

⁽³⁾ SL C 322, 27.11.2010., str. 1.

10. ISTIČU da bi Plan rada Europske unije trebao predstavljati fleksibilni okvir koji prema potrebi može reagirati na kretanja u području sporta.
11. SUGLASNI SU da bi države članice i Komisija trebale dati prioritet sljedećim ključnim temama u razdoblju obuhvaćenom ovim Planom rada. Svako predsjedništvo ih može nadopuniti s obzirom na moguća nova zbivanja:
  1. *Integritet sporta*, posebice borba protiv dopinga i namještanja utakmica, zaštita mlađih sportaša, dobro upravljanje te rodna ravnopravnost;
  2. *Ekonomski dimenzija sporta*, osobito održivo financiranje sporta, nasljeđe velikih sportskih događanja, gospodarske koristi od sporta i inovacija;
  3. *Sport i društvo*, posebice tjelesne aktivnosti za poboljšanje zdravlja (HEPA), volontiranje, zapošljavanje u sportu kao i obrazovanje i osposobljavanje u sportu.
12. SUGLASNE SU da Vijeće i predstavnici vlada država članica, koji su se sastali unutar Vijeća, mogu revidirati Plan rada s obzirom na postignute rezultate i razvoj politika na razini EU-a.

III. RADNE METODE I STRUKTURE

13. PREPOZNAJU da:

Postoji potreba za nastavkom suradnje u području sporta u kontekstu Europske unije uspostavljenom nakon stupanja na snagu Lisabonskog ugovora, na temelju vodećih načela navedenih u odjeljku 2. ovoga Plana rada;

Postoji i potreba da EU blisko surađuje sa sportskim pokretom i relevantnim nadležnim organizacijama na nacionalnoj, europskoj te međunarodnoj razini, kao što je Vijeće Europe i Svjetska antidoping agencija (WADA), posebno putem strukturiranog dijaloga.

14. SUGLASNI SU da

Trebalo bi utvrditi različite radne strukture i metode za daljnje postupanje u vezi s postignućima iz prvog Plana rada EU-a i za razvoj novih rezultata u skladu s prioritetnim i ključnim temama, kako je određeno u odjeljku II.;

Osnovat će se stoga pet „stručnih skupina“ u kojima će sudjelovati stručnjaci imenovani od strane država članica, a bavit će se sljedećim temama: namještanje utakmica, dobro upravljanje, ekonomski dimenzija, tjelesne aktivnosti za poboljšanje zdravlja (HEPA) i razvoj ljudskih resursa u sportu. Načela koja se odnose na sastav i funkcioniranje tih skupina utvrđena su u Prilogu II.;

Osim stručnih skupina, ostale strukture i metode rada mogu uključivati npr. konferencije predsjedništva, sastanke direktora za sport i ministara sporta, studije Komisije te konferencije i popise preuzetih obveza ⁽¹⁾.

Vijeće će u prvoj polovici 2017. ocijeniti provedbu ovog Plana rada na temelju izvješća koje će Komisija pripremiti do studenoga 2016.

IV. DALJNJI KORACI

15. POZIVAJU DRŽAVE ČLANICE DA:

- surađuju s Komisijom i koristeći radne strukture i metode utvrđene ovom Rezolucijom;
- uz poštovanje načela supsidijarnosti i autonomije upravljačkih struktura u sportu, vode računa o ovom Planu rada pri razvoju politika na nacionalnoj razini;
- redovito izvještavaju dionike u sportu o napretku u provedbi Plana rada EU-a i prema potrebi savjetuju se s njima kako bi se osigurala relevantnost i vidljivost aktivnosti.

⁽¹⁾ Popis preuzetih obveza: Instrument pomoću kojeg sportske organizacije mogu dobrovoljno objaviti svoju predanost određenim pitanjima, primjerice načelima dobrog upravljanja ili ciljevima u vezi s rodnom ravnopravnosti (vidi Prilog I.). Komisija će u drugoj polovici 2014. podnijeti prijedlog radnoj skupini Vijeća za sport o uspostavi i funkcioniranju popisa preuzetih obveza.

16. POZIVAJU PREDSJEDNIŠTVA VIJEĆA DA:

- uzmu u obzir, u kontekstu timskog predsjedništva, prioritetne teme Plana rada EU-a dok izrađuju svoj program, te da podnose izvješća o provedbi Plana rada i svoj daljnji rad temelje na već postignutim rezultatima;
- obavještavaju države članice o tekućem ili planiranom radu u drugim sastavima Vijeća koji ima utjecaj na sport;
- na kraju treće godine obuhvaćene ovom Rezolucijom, te na temelju izvješća koje pripremi Komisija, prema potrebi predlože novi Plan rada za naredno razdoblje.

17. POZIVAJU KOMISIJU DA:

- surađuje s državama članicama u provedbi ovog plana rada, posebice u pogledu rezultata navedenih u Prilogu I.;
- obavijesti države članice o tekućim ili planiranim inicijativama u drugim područjima politika EU-a koje imaju utjecaj na sport i povezanim kretanjima u Komisiji;
- podupire države članice i ostale relevantne sudionike u njihovoj suradnji unutar okvira utvrđenog ovom Rezolucijom, posebice:
  - proučavanjem načina za olakšavanje najšireg mogućeg sudjelovanja država članica i stručnjaka te pozivanjem predstavnika iz sportskog pokreta i drugih dionika u radne strukture iz Priloga I., osiguravajući visoku i usklađenu razinu zastupljenosti;
  - uspostavljanjem, prema potrebi, skupina stručnjaka koji osiguravaju visoku razinu relevantnih stručnih znanja, kao i drugih oblika potpore poticanju razmjene mišljenja i učenja od kolega te izgradnji znanja (npr. studije);
  - olakšava strukturirani dijalog o sportu, uključujući i organizaciju godišnjeg foruma o europskom sportu, koji će okupljati sve ključne dionike s različitih razina sporta;
  - koristi finansijska sredstava za program Erasmus + i druge relevantne programe EU-a u svrhu potpore prioritetnim područjima i odgovarajućim ključnim temama koje su utvrđene ovim Planom rada;
  - donese, do studenoga 2016., izvješće o provedbi i relevantnosti Plana rada koje se temelji na dobrovoljnim doprinosima država članica. Ovo izvješće bit će osnova za pripremu mogućeg Plana rada EU-a tijekom prve polovice 2017.;
  - prema potrebi, objavi rezultate postignute u radnim strukturama.

18. POZIVAJU DRŽAVE ČLANICE, KOMISIJU I PREDSJEDNIŠTVA DA UNUTAR SVOJIH PODRUČJA NADLEŽNOSTI I UZ DUŽNO POŠTIVANJE NAČELA SUPSIDIJARNOSTI:

- nastave blisku suradnju u skladu s Prilozima I. i II. ovoj Rezoluciji;
- uzmu sport u obzir pri oblikovanju, provedbi i ocjeni politika i aktivnosti u drugim područjima politike, s posebnim naglaskom na osiguranju ranog i djelotvornog uključivanja u postupak razvoja politike;
- promiču bolje priznavanje doprinosa sporta ukupnim ciljevima strategije Europa 2020. s obzirom na jak potencijal sektora da doprinese pametnom, održivom i uključivom rastu i otvaranju novih radnih mesta te s obzirom na pozitivne učinke na socijalnu uključenost, obrazovanje i osposobljavanje, kao i na javno zdravlje i aktivno starenje;
- jačaju suradnju s trećim zemljama, posebno zemljama kandidatkinjama i zemljama potencijalnim kandidatkinjama EU-a, te nadležnim međunarodnim organizacijama u području sporta, uključujući Vijeće Europe.

PRILOG I.

Ključne teme (stavak 11.), traženi rezultati i odgovarajuće radne strukture

Ključne teme	Očekivani rezultat i ciljni rok	Radna struktura
Integritet sporta		
Borba protiv dopinga ⁽¹⁾	— Preporuke stručne skupine u vezi s dopingom u rekreacijskom sportu i sprečavanjem dopinga: Razmjena najbolje prakse i suradničkog učenja (2. polovica 2015.)	Generalni direktori za sport
Namještanje utakmica	— Razmjena najbolje prakse u pogledu borbe protiv namještanja utakmica, posebno o mogućoj preporuci Komisije o najboljoj praksi u prevenciji i borbi protiv namještanja utakmica povezanog s okladama, nakon čega slijedi izvješće o postojećem stanju (1. polovica 2016.)	Stručna skupina za namještanja utakmica
Zaštita maloljetnika dobro upravljanje	<ul style="list-style-type: none"> — priprema preporuka stručne skupine za zaštitu mlađih sportaša i zaštitu prava djece u sportu (1. polovica 2016.) — priprema smjernica u vezi s demokracijom, ljudskim pravima i radničkim pravima, osobito u kontekstu postupka nagrađivanja u većim sportskim događanjima, po mogućnosti popraćeno popisom preuzetih obveza (2. polovica 2015.) — promicanje postojećih načela dobrog upravljanja, po mogućnosti popraćeno popisom preuzetih obveza (1. polovica 2016.) 	Stručna skupina za dobro upravljanje
rodna ravnopravnost	— Priprema preporuka ili smjernica stručne skupine za rodnu ravnopravnost u sportu, po mogućnosti popraćeno popisom preuzetih obveza (2. polovica 2015.)	
Ekonomска dimenzija sporta		
Ekonomski koristi sporta	— priprema preporuka stručne skupine za mjerenje ekonomskih koristi sporta u EU-u na temelju tekućeg rada na promicanju uspostave sportskih satelitskih računa (SSA) u državama članicama (2. polovica 2015.)	Stručna skupina za ekonomsku dimenziju
Nasljeđe velikih sportskih događanja	— priprema preporuka stručne skupine o velikim sportskim događanjima, posebno u vezi s aspektima nasljeđa s naglaskom na društvenu, gospodarsku i okolišnu održivost (2. polovica 2015.)	
Održivo financiranje sporta	— Priprema praktičnih smjernica o tome kako poticati transparentna i dugoročna ulaganja u sport, uključujući financiranje EU-a, između ostalog, na temelju preporuka za održivo financiranje sporta iz 2012., uključujući državnu potporu (1. polovica 2016.)	

Ključne teme	Očekivani rezultat i ciljni rok	Radna struktura
Sport i društvo		
Tjelesna aktivnost za poboljšanje zdravlja	<ul style="list-style-type: none"> — priprema preporuka stručne skupine za poticanje tjelesnog obrazovanja u školama, uključujući motoričke vještine u ranom djetinjstvu, te stvaranje korisnih interakcija sa sportskim sektorom, lokalnim vlastima i privatnim sektorom (1. polovica 2015.) — Koordinacija provedbe preporuka Vijeća u vezi s tjelesnim aktivnostima za poboljšanje zdravlja (2. polovica 2016.) 	Stručna skupina za tjelesne aktivnosti za poboljšanje zdravlja
Obrazovanje, osposobljavanje, zapošljavanje i volontiranje	<ul style="list-style-type: none"> — priprema preporuka stručne skupine za poticanje volontiranja u sportu, uključujući i najbolju praksu u vezi s pravnim i fiskalnim mehanizmima (2. polovica 2015. ili 2. polovica 2014.) — razmjena najbolje prakse i izvješće o stanju o uključenosti sportskih kvalifikacija u nacionalne kvalifikacijske okvire (NQF) s upućivanjem na Europski kvalifikacijski okvir (EQF) (2. polovica 2016.) — priprema preporuka stručne skupine o doprinosu sporta mogućnostima zapošljavanja mladih, uključujući mlade profesionalne sportaše i sportašice te stvaranje radnih mjeseta u sportu i tržištu rada povezanim sa sportom. (2. polovica 2016.) — Priprema praktičnih smjernica za usklađenost nacionalnih kvalifikacija s međunarodnim kvalifikacijskim standardima međunarodnih sportskih federacija (2. polovica 2015.) — priprema izvješća o stanju u pogledu provedbe smjernica EU-a o dvostrukim karijerama (1. polovica 2017.) 	Stručna skupina za upravljanje ljudskim resursima u sportu

(¹) Vijeće (Radna skupina za sport/Coreper) i dalje će usklađivati stajališta država članica EU-a prije sastanaka Svjetske antidoping agencije (WADA).

PRILOG II.**Načela u vezi s članstvom i djelovanjem pet stručnih skupina koje su države članice i Komisija osnovali u okviru drugog Plana rada Europske unije u području sporta za razdoblje od 2014. do 2017.****Članstvo**

- Sudjelovanje država članica u radu skupina je dobrovoljno te im se države članice mogu pridružiti u bilo kojem trenutku.
- Države članice koje su zainteresirane za sudjelovanje u radu skupina imenovat će stručnjake za članove pojedinih skupina. Države članice osiguravaju da imenovani stručnjaci imaju relevantno iskustvo na relevantnom području na nacionalnoj razini, te osiguravaju djelotvornu komunikaciju s nadležnim nacionalnim vlastima. Komisija koordinira postupkom imenovanja.
- Svaka stručna skupina može odlučiti pozvati ostale sudionike: neovisne stručnjake, predstavnike sportskog pokreta i druge dionike, kao i predstavnike europskih trećih zemalja. Svaka stručna skupina može predložiti dodavanje drugih sudionika tijekom cijelog razdoblja djelovanja uz uvjet da stručna skupina jednoglasnom odlukom odobri njihovo članstvo.

Radni postupci

- Za provedbu ovog Plana rada, svaka stručna skupina odgovorna je za imenovanje predsjednika ili supredsjednika na svom prvom sastanku nakon usvajanja Plana rada. Izbor predsjednikâ provodit će se na otvoren i transparentan način uz koordinaciju Komisije koja djeluje kao tajništvo stručnih skupina.
- svaka stručna skupina izradit će raspored rada prema ovom Planu rada te će se usmjeriti na osiguravanje konkretnih i korisnih rezultata u skladu s Prilogom I.
- Državama članicama omogućeno je da daju smjernice stručnim skupinama, kako bi željeni ishod i vremenski okvir bili zajamčeni, kao i da koordiniraju radom skupina.
- Vijeće i predstavnici vlada država članica, koji se sastaju unutar Vijeća, odlučuju o prikladnosti predlaganja novih aktivnosti za stručne skupine.
- Komisija pruža stručna znanja, kao i logističku i tajničku potporu radu skupina. Komisija u najvećoj mogućoj mjeri podupire skupine na druge prikladne načine (uključujući putem studija koje su relevantne za njihovo područje rada).
- Stručne skupine u pravilu se sastaju u Bruxellesu, iako se sastanci mogu iznimno održati izvan Bruxelresa na poziv države članice.
- Stručne skupine u pravilu se sastaju dvaput godišnje no mogu usvojiti drugačiji raspored prema potrebi.

Izvješćivanje i informacije

- Predsjednici stručnih skupina podnose Radnoj skupini za sport izvješća o napretku rada tih stručnih skupina te predstavljaju svoje rezultate.
- Dnevni red i izvješća u vezi sa sastancima svih skupina na raspolaganju su svim državama članicama bez obzira na opseg njihovog sudjelovanja u pojedinom području. Rezultati skupina se objavljuju.
- Rezultati stručnih skupina uključuju se u izvješće Komisije o provedbi Plana rada.

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE**VIJEĆE****Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o promicanju poduzetništva mladih u svrhu jačanja socijalne uključenosti mladih**

(2014/C 183/04)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

UVAŽAVAJUĆI DA:

1. Ekonomска криза која је почела у другој половини прошлог десетљећа узроковала је посебно осетљиву ситуацију за данашњи нараštaj младих. Стопе незапослености младих рекордно су високе, на ризинама од 23,2 % у EU-28 и 23,8 % у европодручју (пролин 2013.).
2. Посljедица такве високе незапослености младих јесте њихова изложеност све већем сиромаštvu и социјалној искључености, а све им се више осјећа присилjenima напустити своју домовину, понекад и саму Европу, у потрази за boljim prilikama. То у pojedinim државама чланicama rezultira procesom odljeva mozgova koji bi moglo бити teško preokrenuti.
3. Европска унија, путем стратегије Европа 2020. и њених водећих иницијатива „Нove вještine i radna mjesta”, „Дигитална агенда за Европу”, „Унија иновација”, „Млади у покрету”, промиће подузетништво, jačanjem подузетничких ставова и сродних знанja, вјештина и компетенција које могу потакнути konkurentnost te rast који ће бити pametan, održiv i uključiv.
4. Подузетништво је ванјан покretač гospodarskog rasta i otvaranja radnih mjesta: ono ствара нове tvrtke i poslove, отвара нова tržišta, побољшава производивност i ствара bogatstvo. Подузетнички stav doprinosi запоšljivosti младе особе. Подузетништво te napose mala i srednja poduzeća (MSP) чине okosnicu gospodarstva EU-a i predstavljaju најважнији извор новог запошљавања (¹).
5. Kulture које цijene i nagrađuju подузетничко ponašanje као што су preuzimanje proračunatog rizika i samostalno mišljenje промићу склонost развоју novih rješenja društvenih izazova. У том смислу треба виše cijeniti javnu предодžбу подузетника, treba proširiti подузетничко обrazovanje, а слабо zastupljenim skupinama treba posvetiti posebnu pozornost i помоći им у pokretanju, održavanju ili širenju poslovanja ili poduzeća.

(¹) Više od 99 % svih europskih poduzeća zapravo su mala i srednja poduzeća. Ona osiguravaju dva od tri radna mjesta u privatnom sektoru i zaslužna su za više od polovice cjelokupne dodane vrijednosti koju ostvaruju poduzeća u EU-u (internetska stranica Europske komisije – Главне управе за подузетништво и индустрију).

6. Poduzetništvo se ne temelji isključivo na potrazi za zaradom. Različiti se sudionici, kako u javnom tako i u privatnom sektoru, civilnom društvu i organizacijama socijalne ekonomije⁽¹⁾, spajajući društvenu i poduzetničku dimenziju, bave našim glavnim društvenim izazovima. Ova je tendencija nazvana „socijalno poduzetništvo”, a novi oblici organizacija koji su se pojavili „socijalna poduzeća”.
7. Kultura i kreativnost navedeni su u „Obnovljenom okviru za europsku suradnju na području mladih” kao područje djelovanja politike za mlade. Kulturni i kreativni sektori⁽²⁾ mogu predstavljati izvrsne prilike za preoblikovanje kreativnosti mladih i ljudskog kapitala u pametan rast i radna mjesta. U digitalnom dobu sudjelovanje u kulturi moćan je alat za promicanje socijalne uključenosti i društvenog angažmana naročito među mladima.
8. U svom završnom izvješću stručna skupina za „promicanje kreativnosti i inovacijskih kapaciteta mladih” utvrđivanjem kompetencija i vještina stečenih neformalnim i informalnim učenjem razmotrila je kako povećati zapošljivost mladih.

SMATRA DA:

9. Poduzetništvo može predstavljati važan element u odnosu na samostalnost, osobni razvoj i blagostanje mladih. Poduzetništvo se može smatrati jednim od rješenja u borbi protiv nezaposlenosti mladih.
10. Europa treba ulagati u poduzetničko obrazovanje i usavršavanje, stvaranje okruženja u kojem poduzetnici mogu napredovati i rasti, obraćanje specifičnim skupinama te vidljivost poduzetnika kao uzorâ.
11. Model „socijalnog poduzetništva”, čiji je primarni cilj doprinos općoj dobrobiti društva, može biti posebno zanimljiv mladima te im pružiti priliku za stvaranje inovativnih odgovora na aktualne gospodarske, društvene i ekološke izazove. Ideja socijalnog poduzetništva koja je bliska ljudima i lokalnim zajednicama osigurava društvenu koheziju kroz angažiranje mladih, uključujući pripadnike ranjivih skupina.
12. Socijalna poduzeća⁽³⁾ doprinose pametnom rastu odgovarajući na nove potrebe društvenom inovacijom; ona stvaraju održivi rast tako što uzimaju u obzir svoj utjecaj na okoliš i imaju dugoročnu viziju; ona su u središtu uključivog rasta zahvaljujući svom naglasku na ljudima i društvenoj koheziji.

U TOM POGLEDU:

13. Politika na području mladih može igrati ulogu u međusektorskoj suradnji koja može pomoći u prevladavanju prepreka. Poduzetništvo, kao i mnoga druga područja, zahtijeva dugoročni pristup i snažnu vjeru u sposobnosti mladih. Kako bi se to postiglo, potrebno je poticati mlađe ljude, usaditi im poduzetnički duh u ranoj dobi – inicijativu, samopouzdanje, spremnost na preuzimanje proračunatog rizika, kreativnost, organizaciju, ustrajnost – kako bi razvili svoj puni potencijal i uspješno zakoraćili na tržište rada. S ciljem promicanja poduzetništva mladih, s posebnim fokusom na socijalnom poduzetništvu, utvrđeni su sljedeći prioriteti:

- jačanje poduzetničkih stavova i vještina mladih ljudi pomoći formalnog obrazovanja, neformalnog i informalnog učenja. Poduzetnička stručnost uključuje transverzalne vještine i stavove kao i znanje. Rad s mladima ključni je alat i instrument u razvoju transverzalnih vještina.

⁽¹⁾ Socijalna ekonomija zapošjava više od 14,51 milijuna ljudi u EU-u, što čini 6,5 % svih zaposlenih. Obuhvaća tijela posebnog pravnog statusa (zadruge, zaklade, udruge, uzajamna društva), kao i socijalna poduzeća u obliku uobičajenog društva s ograničenom odgovornošću ili javnog društva s ograničenom odgovornošću (Inicijativa za socijalno poduzetništvo – SEC (2011)1278 završna verzija).

⁽²⁾ Kulturni i kreativni sektori čine 4,5 % europskog BDP-a, a zapošljavaju gotovo 8 milijuna radnika (Promicanje kulturnih i kreativnih sektora za rast i zapošljavanje u EU-u COM(2012) 537 završna verzija).

⁽³⁾ Socijalno poduzeće subjekt je socijalne ekonomije čiji je glavni cilj utjecaj na društvo, a ne zarada njegovih vlasnika ili dioničara. Ono funkcioniра tako što tržištu osigurava robu i usluge na poduzetnički i inovativan način, a zaradu koristi prvenstveno u svrhu ostvarivanja društvenih ciljeva. Socijalnim poduzećem upravlja se otvoreno i odgovorno, a posebno uključuje zaposlenike, potrošače i dionike na koje utječu njegove poslovne aktivnosti (Inicijativa za socijalno poduzetništvo – SEC (2011)1278 završna verzija).

- promicanje rada s mladima (pomoću informiranja, savjetovanja i poduke) i volonterskih aktivnosti mlađih kao sredstva stjecanja nužnih vještina kako bi pronašli posao ili pokrenuli vlastiti projekt. Uvažavanje doprinosu koji aktivnosti rada s mladima daju potpori i jačanju kreativne energije i sposobnosti za inovaciju mlađih ljudi kao ključnog elementa njihova osobnog razvoja i aktivne uključenosti.
- razvoj i dodatno jačanje „socijalnog poduzetništva“ kao poduzetničkog modela među mlađima, na način koji može poboljšati njihovu zapošljivost istovremeno vodeći računa o vrijednostima održivosti i okoliša.
- promicanje stjecanja zadovoljavajućih digitalnih vještina svih mlađih ljudi kako bi im se omogućilo potpuno iskorištavanje potencijala digitalnog svijeta.
- promicanje kulturne osviještenosti među mlađima kao sudionicima i korisnicima, koja jača njihov osjećaj za inicijativu i poduzetnički duh. Dostupnost kulture i aktivno sudjelovanje u kulturnim aktivnostima može ojačati dobrobit mlađih i njihovu svijest o pripadnosti zajedničkoj kulturnoj baštini.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, UZ UVAŽAVANJE NAČELA SUPSIDIJARNOSTI, DA:

14. Prepoznaju važnu ulogu poduzetništva i poduzeća u borbi protiv nezaposlenosti mlađih; razviju i ojačaju politike kojima je cilj povećanje znanja o različitim aspektima poduzetništva među mlađim ljudima.
15. Prepoznaju važnost poduzetničkog obrazovanja od rane dobi i naglase ulogu neformalnog i informalnog učenja kako bi osigurale holistički pristup osobnom razvoju mlađih i olakšale njihovu uspješnu integraciju na tržištu rada.
16. Promiču rad s mlađima i volonterske aktivnosti kao ključne instrumente u razvoju transverzalnih i mekih vještina (tzv. *soft skills*) koje su potrebne za vođenje posla i poduzetničku aktivnost. U tom pogledu dalje razvijaju i naglašavaju priznavanje ili vrednovanje neformalnog i informalnog učenja, uzimajući u obzir i ishode učenja koji su važni za poduzetništvo.
17. Razmotre priznavanje organizacija mlađih kao jednog od glavnih izvora neformalnog i informalnog učenja koje vodi poduzetničkom stavu i poduzetničkim vještinama. U tom bi pogledu države članice mogле razmotriti jačanje podrške organizacijama mlađih pomoću donošenja smjernica, mentorstva i kvalitetnog ospozobljavanja.
18. Promiču i podržavaju poduzetnike početnike i socijalna poduzeća u prevladavanju značajnih prepreka u dostupnosti finansijskih sredstava, službi za podršku te mogućnosti za mentorstvo (uključujući učinkovito korištenje europskim strukturnim i investicijskim fondovima gdje je to u skladu sa sporazumima o partnerstvu).
19. Prema potrebi ponuditi podršku smanjivanjem mogućih prepreka u skladu s razinama društvenog učinka i učinka na okoliš.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE I KOMISIJI DA U OKVIRIMA SVOJIH POJEDINAČNIH PODRUČJA NADLEŽNOSTI I UZ UVAŽAVANJE NAČELA SUPSIDIJARNOSTI:

20. Povećaju vidljivost socijalnog poduzetništva i razviju alate za bolje razumijevanje tog sektora. U tom pogledu unapređuju znanje i promiču različite oblike poduzeća, socijalnih poduzeća (uključujući zadruge), kulturna i kreativna poduzeća, itd.
21. Olakšaju pripravništvo i razmjene, razmjenu iskustava i druge aktivnosti učenja koje unapređuju poduzetničke stavove i vještine (npr. angažiranje mlađih u izravnim poduzetničkim iskustvima, praktična obuka na radnom mjestu, umrežavanje, promicanje specijaliziranih vještina) i podržavaju nastojanja da se definiraju ishodi učenja takvih aktivnosti. Promiču razvoj alata koji omogućavaju mlađim ljudima da procijene i predstave svoje poduzetničke vještine i kompetencije.
22. Potiču mala poduzeća i mlade poduzetnike da budu inovativni i u potpunosti iskoriste mogućnosti unutarnjeg tržišta EU-a podržavajući ih u namjeri da odu u inozemstvo i da se uključe u prekogranični transfer znanja i suradnje. Kako bi se ostvarili ti ciljevi, treba promicati umrežavanje mlađih socijalnih poduzetnika i potencijalnih partnera.

23. Potiču razmjenu prilika i suradnju među mladim poduzetnicima iz različitih država članica. Poboljšaju uzajamnu međugeneracijsku solidarnost pomoću razmjene znanja između iskusnijih i mlađih poduzetnika. Promiču programe poduzetničkog mentorstva na nacionalnoj i europskoj razini.
24. Povećaju međusektorsku suradnju i osiguraju pristup informacijama i službama za podršku kako bi se osigurali povoljni uvjeti za mlade poduzetnike i smanjila njihova administrativna opterećenja.
25. Promiču pristupačnost među svim relevantnim dionicima i potiču sudjelovanje u europskim programima (poput programa Erasmus+, Erasmus za mlade poduzetnike u okviru programa COSME, Europskog socijalnog fonda i drugih finansijskih programa za socijalna poduzeća i mikrofinanciranje u sklopu Programa za zapošljavanje i socijalnu inovaciju) za poboljšanje poduzetničkih vještina među mlađima, osiguravajući, prema potrebi, specijaliziranu podršku mlađim poduzetnicima i razvijajući sposobnosti onih koji rade s mlađima da potpuno iskoriste svoj potencijal.

POZIVA KOMISIJI DA:

26. Podiže svijest o poduzetništvu mlađih, uključujući i na Europskom portalu za mlade, te predstavi dobre prakse u poduzetništvu mlađih (po mogućnosti u kombinaciji s Europskim tjednom MSP-a).
27. Pokrene istraživanje ili studiju i poveća razinu znanja o poduzetništvu mlađih, usredotočivši se na mlađe poduzetnike, socijalno poduzetništvo i zelena radna mjesta te na ulogu rada s mlađima u tom pogledu.
28. Jača aktivnu suradnju između mlađih poduzetnika s relevantnim poslovnim i socijalnim partnerima i drugim dionicima, uključujući pomoću programâ Erasmus+ i Erasmus za mlade poduzetnike.

Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o učinkovitom obrazovanju nastavnika⁽¹⁾

(2014/C 183/05)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

PODSJEĆAJUĆI NA POLITIČKU POZADINU OVOG PROBLEMA KOJA JE NAVEDENA U PRILOGU OVIM ZAKLJUČCIMA,

SMATRA DA:

1. Opće je prihvaćeno da je visokokvalitetno poučavanje jedan od ključnih čimbenika u postizanju uspješnih ishoda učenja razvojem znanja, vještina, stavova i vrijednosti koji su polaznicima potrebni kako bi ostvarili svoj puni potencijal i kao pojedinci i kao aktivni članovi društva i radne snage.
2. U svijetu koji se brzo mijenja razvija se i uloga nastavnika, kao i očekivanja od njih, kako se suočavaju s izazovima potreba za novim vještinama, brzog tehnološkog razvoja, sve veće socijalne i kulturne raznolikosti te s potrebom za poučavanjem prilagođenim individualnim potrebama i posebnim obrazovnim potrebama.
3. Edukatori nastavnika imaju ključnu ulogu u održavanju i poboljšavanju kvalitete obrazovne radne snage. Pružanje visokokvalitetnog inicijalnog obrazovanja nastavnika, sustavne podrške na početku karijere („uvodenje”) i trajnog stručnog usavršavanja značajan je čimbenik u privlačenju odgovarajućih kandidata u profesiju i osiguravanju da nastavnici posjeduju i održavaju relevantne kompetencije koje su im potrebne kako bi bili učinkoviti u suvremenim učionicama.
4. Usavršavanje programâ obrazovanja nastavnika i procesâ angažiranja zahtijeva prethodno utvrđivanje profesionalnih kompetencija koje su nastavnicima potrebne u različitim fazama njihove karijere. Okviri profesionalnih kompetencija mogu se koristiti za podizanje standarda kvalitete definiranjem znanja, vještina i stavova koje bi nastavnici, uključujući one u području strukovnog obrazovanja i osposobljavanja i obrazovanja odraslih, trebali posjedovati ili stići. Slično tomu, koristi od takvih okvira mogu imati edukatori nastavnika koji nastavnike pripremaju za preuzimanje njihovih zadaća.

UVAŽAVA DA:

1. Nije rijetkost danovi nastavnici profesiju prerano napuste, a ta pojava može rezultirati znatnim gubitkom ne samo za uključene pojedince nego i za sustav u cijelini. Programi inicijalnog obrazovanja nastavnika koji od samog početka nastavnike pripremaju na odgovarajući način, zajedno s mjerama uvođenja, mentorstvom i većim uvažavanjem osobne i profesionalne dobrobiti nastavnika mogu pomoći popraviti to stanje.
2. Obrazovanje nastavnika trebalo bi promatrati kao sastavni dio šireg političkog cilja povećanja atraktivnosti i kvalitete profesije. Za to su potrebne odgovarajuće politike odabira, angažmana i zadržavanja, učinkovito inicijalno obrazovanje nastavnika, podrška na početku karijere, profesionalno učenje i usavršavanje koji se protežu kroz cijelu karijeru, pedagoške povratne informacije i poticaje za nastavnike.
3. Programi obrazovanja nastavnika, bez obzira na to jesu li usmjereni na buduće nastavnike prije početka karijere ili na već aktivne nastavnike u kontekstu trajnog stručnog usavršavanja, trebali bi biti dovoljno fleksibilni kako bi reagirali na promjene u poučavanju i učenju. Trebali bi se naslanjati na iskustvo nastavnika i nastojati razviti međudisciplinarnе i suradničke pristupe kako bi obrazovne institucije i nastavnici suradnju s relevantnim dionicima kao što su kolege, roditelji i poslodavci smatrali dijelom svojih zadaća.

⁽¹⁾ Za potrebe ovog teksta pojam *nastavnik* obuhvaća školske nastavnike, nastavnike i osposobljavatelje u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju, kao i edukatore odraslih.

Pojmom *edukator nastavnika* opisuju se svi oni koji aktivno olakšavaju formalno učenje studenata nastavnicih studija i nastavnika kako na razini inicijalnog obrazovanja nastavnika, tako i na razini trajnog stručnog usavršavanja.

4. Zbog brzog širenja digitalnih alata za učenje i otvorenih obrazovnih resursa postaje potrebno da ih nastavnici razumiju u dovoljnoj mjeri kako bi mogli razviti relevantne digitalne kompetencije te se tim novim resursima učinkovito i na odgovarajući način služiti u poučavanju. Ti novi alati k tome mogu doprinijeti osiguravanju jednakog pristupa visokokvalitetnom obrazovanju za sve.

SLAŽE SE DA:

1. Inicijalno obrazovanje nastavnika trebalo bi budućim nastavnicima pružiti temeljne kompetencije potrebne za izvođenje visokokvalitetnog poučavanja te povećati motivaciju za stjecanje i ažuriranje kompetencija tijekom cijele karijere. Uzimajući u obzir nacionalne kontekste, ono ne bi trebalo uključivati samo poznavanje materije nastavnog predmeta i pedagoške kompetencije pojačane integriranim razdobljima praktičnog iskustva u nastavi, nego i potaknuti samoanalizu i suradnju, prilagođavanje multikulturalnim razredima te prihvaćanje rukovodećih uloga.
2. Specifična pitanja kojima bi se u programima obrazovanja nastavnika trebalo posvetiti više pozornosti uključuju učinkovite metode pomoći polaznicima u stjecanju prenosivih kompetencija poput digitalne pismenosti, tehnika učenja, poduzetništva, kreativnog i kritičkog razmišljanja, te u jačanju jezičnih kompetencija. Pozornost bi također trebalo posvetiti učinkovitim načinima pružanja potpore različitim skupinama polaznika, uključujući polaznike s posebnim potrebama i/ili one u nepovoljnem položaju.
3. Inicijalno obrazovanje nastavnika moglo bi imati koristi od mehanizama osiguravanja kvalitete i redovitih revizija, s naglaskom na ostvarivanju traženih ishoda učenja, na kvaliteti i odgovarajućoj dužini praktičnog iskustva te osiguravanju relevantnosti poučavanoga.
4. Institucije visokog obrazovanja koje pružaju inicijalno obrazovanje nastavnika moglo bi se ojačati kao čvorista obrazovanja kako nastavnika tako i edukatora nastavnika te za provođenje istraživanja o razvoju nastavničkih kompetencija i učinkovitim metodama poučavanja i učenja.
5. Dijalog i partnerstvo između pružatelja obrazovanja nastavnika i obrazovnih institucija, kao i s predstavnicima tržišta rada i zajednice, može biti izvor korisnih uvida i ideja pri osmišljavanju i izvođenju programa obrazovanja nastavnika. Takva partnerstva također mogu doprinijeti promicanju usklađenijeg pristupa kvalifikacijama, standardima kompetencija i odgovarajućem pružanju sposobljavanja, posebno u području strukovnog obrazovanja i sposobljavanja te obrazovanja odraslih.
6. I inicijalno obrazovanje odraslih i trajno stručno usavršavanje nastavnika trebalo bi se temeljiti na pouzdanim pedagoškim istraživanjima te primjenjivati metode obrazovanja odraslih koje se temelje na zajednicama prakse, učenju putem interneta i uzajamnom učenju. Nastavnicima bi trebali osigurati da redovito imaju priliku za ažuriranje poznavanja materije nastavnog predmeta te za dobivanje potpore i sposobljavanja o učinkovitim i inovativnim oblicima poučavanja koji uključuju one koji se temelje na novim tehnologijama.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE DA, UZ UVAŽAVANJE SUPSIDIJARNOSTI I INSTITUCIONALNE AUTONOMIJE TE U SKLADU S NACIONALNIM OKOLOSTIMA:

1. Nastoje osigurati da programi inicijalnog obrazovanja nastavnika budućim nastavnicima pružaju prilike za stjecanje svih relevantnih kompetencija koje su im potrebne za uspješan početak karijere.
2. Promiću razvoj sveobuhvatnih okvira profesionalnih kompetencija za nastavnike⁽¹⁾, koji definiraju kompetencije i kvalitete koje se od njih očekuju u različitim fazama karijere ili u različitim nastavnim situacijama. Takvi bi okviri trebali biti dovoljno fleksibilni da reagiraju na promjenjive potrebe i o njima bi se trebalo raspravljati u suradnji s relevantnim dionicima.
3. Slično tomu, potiču upostavljanje okvira profesionalnih kompetencija za edukatore nastavnika, koji određuju kompetencije koje su im potrebne i istovremeno jačaju suradnju i razmjenu praksi kolega te razvijaju područja kao što je mentorstvo novih nastavnika koje se odvija u školi.
4. Dalje istraže potencijal pojačane suradnje, partnerstava i umrežavanja sa širokim rasponom dionika u osmišljavanju programa obrazovanja nastavnika.

⁽¹⁾ Oslanjajući se na izvješće bivše tematske radne skupine o stručnom usavršavanju nastavnika iz srpnja 2013. (Podupiranje razvoja kompetencija nastavnika za bolje ishode učenja).

5. Promiču učinkovito digitalno poučavanje i učenje osiguravanjem da edukatori nastavnika i sami nastavnici steknu dostatnu razinu digitalnih vještina te nauče pomagati polaznicima u mudrom i sigurnom korištenju digitalnim resursima te bolje upravljati individualnim procesima učenja, pomoći ažuriranih programa obrazovanja nastavnika i poboljšanog pristupa kvalitetnim otvorenim obrazovnim resursima i služenja njima
6. Iskoriste mogućnosti financiranja iz instrumenata EU-a, kao što je program Erasmus+ te, prema potrebi, Europski socijalni fond, za:
  - i. podupiranje politika država članica kojima je cilj unapređivanje kvalitete inicijalnog obrazovanja nastavnika i trajnog stručnog usavršavanja nastavnika te
  - ii. promicanje mobilnosti budućih nastavnika, nastavnog osoblja i edukatora nastavnika, kao i poticanje strateških partnerstava, eksperimentiranja u politikama i projekata o obrazovanju nastavnika okrenutih budućnosti, posebno s ciljem omogućivanja testiranja novih metodologija i provedbe okvira kompetencija.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE I KOMISIJU DA:

1. U najboljoj mjeri iskoriste strukture strateškog okvira ET 2020. u sklopu otvorene metode koordinacije kako bi osnažili kreiranje politika koje se temelje na činjenicama, te kako bi razvili i širili uspješne političke prakse o:
  - učinkovitim programima obrazovanja nastavnika, s fokusom na inicijalnom obrazovanju nastavnika i načinima bavljenja suradničkim pristupima poučavanju;
  - stručnom usavršavanju osposobljavatelja u tvrtkama, s obzirom na njihovu ključnu ulogu u provedbi visokokvalitetnih naukovanja i drugih oblika praktičnog učenja kroz rad;
  - povećanju relevantnosti kurikulumâ za obrazovanje nastavnika i profesionalnih vještina nastavnika i osposobljavatelja, prema potrebi blisko surađujući s poslodavcima, što uključuje poduzeća.
2. Iskoriste rezultate relevantnih studija i istraživanja, kao što je TALIS 2013⁽¹⁾, kako bi se pozabavili političkim implikacijama koje stavovi i mišljenja nastavnika i školskih rukovodstava imaju na obrazovanje nastavnika.
3. Istraživanjima utvrde primjere najučinkovitijih metoda i praksi pomoći kojih nastavnici polaznicima mogu pomoći u učinkovitom upravljanju učenjem u današnjim višedimenzionalnim okružjima za učenje.

POZIVA KOMISIJU DA:

1. Uspostavi zajednice nastavnika, posebno budućih i nedavno angažiranih nastavnika, služeći se postojećim europskim platformama za nastavnike kao što je eTwinning, s ciljem daljnog razvoja suradnje među kolegama u području praksi poučavanja diljem EU-a.
2. Podupre suradnju s partnerima, mrežama i organizacijama koji mogu ponuditi iskustvo i znanje u osmišljavanju učinkovitih programa obrazovanja nastavnika, posebno programa inicijalnog obrazovanja.

⁽¹⁾ OECD-ovo Međunarodno istraživanje o poučavanju i učenju.

PRILOG

Politička pozadina

1. Članci 165. i 166. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
2. Preporuka Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o ključnim kompetencijama za cjeloživotno učenje (¹).
3. Zaključci Vijeća i predstavnika vlada država članica koji su se sastali unutar Vijeća od 15. studenoga 2007. o poboljšanju kvalitete obrazovanja nastavnika (²).
4. Zaključci Vijeća od 12. svibnja 2009. o uspostavi strateškog okvira za europsku suradnju u području obrazovanja i osposobljavanja za razdoblje do 2020. (ET 2020).
5. Zaključci Vijeća od 26. studenoga 2009. o stručnom usavršavanju nastavnika i školskih rukovodstava (³).
6. Izjava iz Brugesa od 7. prosinca 2010. te zaključci Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji se sastaju unutar Vijeća, o prioritetima za pojačanu europsku suradnju u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju za razdoblje 2011. – 2020. (⁴).
7. Rezolucija Vijeća od 28. studenoga 2011. o obnovljenom europskom programu za obrazovanje odraslih (⁵).
8. Zaključci Vijeća od 26. studenoga 2012. o obrazovanju i osposobljavanju unutar strategije Europa 2020. – doprinos obrazovanja i osposobljavanja gospodarskom oporavku, rastu i radnim mjestima (⁶).
9. Zaključci Vijeća od 15. veljače 2013. o ulaganju u obrazovanje i osposobljavanje, kao odgovor na *Promišljanje obrazovnih aktivnosti: Ulaganje u vještine za bolje socijalne i ekonomske učinke te na Godišnju analizu rasta 2013.* (⁷)
10. Zaključci Vijeća od 25. studenoga 2013. o učinkovitom vodstvu u obrazovanju (⁸).
11. Uredba (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa Erasmus+: programa Unije za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport (⁹).
12. Zaključci Vijeća od 24. veljače 2014. o učinkovitom i inovativnom obrazovanju i osposobljavanju s ciljem ulaganja u vještine – podrška europskom semestru za 2014. (¹⁰)

Ostali dokumenti

1. Komunikacija Komisije od 20. studenoga 2012. o *Promišljanju obrazovnih aktivnosti: Ulaganje u vještine za bolje socijalne i ekonomske učinke.*
2. Izvješće Eurydicea iz 2013. pod naslovom *Ključni podaci o nastavnicima i ravnateljima škola u Europi.*

(¹) SL L 394, 30.12.2006., str. 10.

(²) SL C 300, 12.12.2007., str. 6.

(³) SL C 302, 12.12.2009., str. 6.

(⁴) SL C 324, 1.12.2010., str. 5.

(⁵) SL C 372, 20.12.2011., str. 1.

(⁶) SL C 393, 19.12.2012., str. 5.

(⁷) SL C 64, 5.3.2013., str. 5.

(⁸) SL C 30, 1.2.2014., str. 2.

(⁹) SL L 347, 20.12.2013., str. 50.

(¹⁰) SL C 62, 4.3.2014., str. 4.

Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o višejezičnosti i razvoju jezičnih kompetencija

(2014/C 183/06)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

UZIMAJUĆI U OBZIR:

- članke 165. i 166. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
- zaključke Europskog vijeća koje se 15. i 16. ožujka 2002. sastalo u Barceloni, a koje je pozvalo na „poboljšanje ovladavanja temeljnim vještinama, osobito poučavanjem najmanje dvaju stranih jezika od vrlo rane dobi”, kao i na utvrđivanje pokazatelja jezičnih kompetencija⁽¹⁾;
- zaključke Vijeća od 19. svibnja 2006. kojima su definirana načela europskog pokazatelja jezičnih kompetencija⁽²⁾;
- zaključke Vijeća od 12. svibnja 2009. o strateškom okviru za europsku suradnju u obrazovanju i osposobljavanju (ET 2020), koji ističu važnost jačanja jezične kompetencije⁽³⁾;
- zaključke Vijeća od 28. i 29. studenoga 2011. o ulozi jezičnih kompetencija u poboljšanju mobilnosti koji su istaknuli važnost dobrog poznавanja stranih jezika kao ključne kompetencije nužne za napredovanje u suvremenom svijetu i na tržištu rada⁽⁴⁾;
- Uredbu (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa Erasmus+ koja, između ostaloga, za cilj ima poboljšanje poučavanja i učenja jezika⁽⁵⁾.

TE OSOBITO:

- zaključke Vijeća od 22. svibnja 2008. o višejezičnosti, koji države članice pozivaju na suradnju s ciljem poboljšanja europske suradnje u području višejezičnosti te na poduzimanje odgovarajućih mjera kako bi poboljšale učinkovito poučavanje jezika⁽⁶⁾;
- Rezoluciju Vijeća od 21. studenoga 2008. o europskoj strategiji za višejezičnost koja poziva države članice na promicanje višejezičnosti kao potpore konkurentnosti, mobilnosti i zapošljivosti te kao sredstva jačanja međukulturnog dijaloga⁽⁷⁾.

SMATRAJUĆI DA:

1. Jezična raznolikost temeljna je sastavnica europske kulture i međukulturnog dijaloga, a sposobnost komuniciranja na jeziku koji nije materinski priznata je kao jedna od ključnih kompetencija čijem bi stjecanju građani trebali težiti⁽⁸⁾.
2. Jezični krajolik EU-a složen je i raznovrstan, s nacionalnim čimbenicima koji utječu na učenje i poučavanje jezika te sa znatnim razlikama u zakonodavstvu i praksi koje se odnose na učenje i poučavanje jezika.
3. Jezične kompetencije doprinose mobilnosti, zapošljivosti i osobnom razvoju europskih građana, osobito mladih, u skladu s ciljevima strategije Europa 2020. za rast i radna mjesta.
4. Razina jezičnih vještina mnogih mladih ljudi u Europi mogla bi se poboljšati te, unatoč određenom napretku postignutom posljednjih desetljeća, još postoje znatne razlike među zemljama u pogledu dostupnosti učenja jezika.
5. Učenje klasičnih jezika kao što su starogrčki i latinski može olakšati učenje jezika, kao i doprinijeti održi-vosti našeg zajedničkog nasljeđa budući da su starogrčki i latinski izvor mnogih suvremenih jezika.

⁽¹⁾ SN 100/1/02 REV 1, str. 19., stavak 44., 2. alineja.

⁽²⁾ SL C 172, 25.7.2006., str. 1.

⁽³⁾ SL C 119, 28.5.2006., str. 2.

⁽⁴⁾ SL C 372, 20.12.2011., str. 27.

⁽⁵⁾ SL L 347, 20.12.2013., str. 50.

⁽⁶⁾ SL C 140, 6.6.2008., str. 14.

⁽⁷⁾ SL C 320, 16.12.2008., str. 1.

⁽⁸⁾ Vidi Preporuke Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o ključnim kompetencijama za cjeloživotno učenje (SL L 394, 30.12.2006., str. 10.).

SLAŽE SE DA:

1. EU i države članice trebaju ocijeniti napredak postignut u razvoju jezičnih kompetencija, pri čemu svaka zemlja tom napretku doprinosi u skladu s nacionalnim kontekstom i okolnostima.
2. Procjena jezičnih kompetencija može pomoći u promicanju višejezičnosti i učinkovitom poučavanju i učenju jezika u školi.
3. Takva bi se procjena mogla provoditi na temelju smjernica naznačenih u Prilogu ovom dokumentu te bi trebalo obuhvaćati sve četiri jezične vještine: čitanje, pisanje, slušanje i govorenje.
4. Procjena bi mogla:
  - i. biti organizirana na razini EU-a
  - ii. uzeti u obzir nacionalne podatke, kada su dostupni i u skladu s nacionalnim okolnostima;
  - iii. biti organizirana uz potporu skupine sastavljene od stručnjaka iz država članica i u suradnji sa Stalnom skupinom za pokazatelje i referentne vrijednosti, s ciljem osiguravanja maksimalne usporedivosti;
  - iv. biti financirana iz programa Erasmus+, u skladu s relevantnim odredbama Uredbe (EU) br. 1288/2013⁽¹⁾ i podlijegati godišnjem proračunskom postupku;
  - v. od država članica zahtijevati minimum postojećih resursa i izvješćivanja.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, UZ UVAŽAVANJE NAČELA SUPSIDIJARNOSTI I U SKLADU S NACIONALnim OKOLNOSTIMA, DA :

1. Donesu i poboljšaju mjere usmjerene na promicanje višejezičnosti i povećanje kvalitete i učinkovitosti poučavanja i učenja jezika, između ostalog poučavanjem, od rane dobi, najmanje dvaju jezika uz glavni jezik / glavne jezike nastave te istraživanjem potencijala inovativnih pristupa razvoju jezičnih kompetencija.
2. Nastoje razviti odgovarajuće metode za procjenu poznавanja jezika u skladu s Prilogom ovom dokumentu.
3. Razviju mjere za potporu djeci i odraslima pripadnicima migrantskih zajednica za učenje jezika/jezikâ zemlje domaćina.
4. Iskoriste mogućnosti programa Erasmus+ i europskih strukturnih i investicijskih fondova kako bi ostvarile te ciljeve.
5. U većoj mjeri iskoriste europske alate za transparentnost i inicijative osmišljene za podupiranje i promicanje učenja jezikâ, poput Zajedničkog europskog referentnog okvira za jezike, Europassa, Europske jezične mape i Europske jezične oznake.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, UZ PODRŠKU KOMISIJE, DA:

1. Razmijene iskustva i najbolje prakse pomoći otvorene metode koordinacije kako bi poboljšale učinkovitost i kvalitetu učenja i poučavanja jezika.
2. Priznaju ulogu koju u učenju jezika mogu imati neformalno i informalno učenje tako što će istražiti načine priznavanja i vrednovanja jezičnih kompetencija stičenih na taj način, u skladu s Preporukama Vijeća iz 2012. godine o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja⁽²⁾.
3. Istraže načine kojima se može povećati privlačnost učenja jezika, kao i osigurati veća predanost učenju jezika, među ostalim koristeći IKT i otvorene obrazovne resurse, s ciljem smanjenja broja učenika koji odustaju od učenja jezika prije stjecanja odgovarajuće razine poznавanja jezika.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa „Erasmus+“: programa Unije za obrazovanje, ospozobljavanje, mlade i sport i stavljanju izvan snage odluka br. 1719/2006/EZ, br. 1720/2006/EZ i br. 1298/2008/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 50.).

⁽²⁾ SL C 398, 22.12.2012., str. 1.

POZIVA KOMISIJU DA:

1. Istraži izvedivost procjene jezičnih kompetencija u državama članicama, među ostalim koristeći se nacionalnim podacima ako su dostupni, uz potporu skupine sastavljene od stručnjaka iz država članica i u suradnji sa Stalnom skupinom za pokazatelje i referentne vrijednosti.
2. S državama članicama i Eurostatom istraži, u skladu s okvirom europskog statističkog sustava i s ciljem poboljšanja usporedivosti, načine upotpunjavanja postojećih podataka EU-a o broju učenika u srednjem obrazovanju koji uče treći jezik⁽¹⁾ u skladu s ciljem iz Barcelone i okvirom ET 2020.
3. Nastavi i poboljša suradnju s drugim organizacijama koje se bave ovim područjem, kao što je Vijeće Europe i njegov Europski centar za suvremene jezike.

⁽¹⁾ Treći jezik može biti bilo koji suvremeniji jezik koji se poučava u školi. Osim toga, države članice mogu birati hoće li dati podatak o postotku učenika čiji je treći jezik starogrčki i/ili latinski. Ostali podaci koji se mogu prikupiti uključuju broj poučavanih jezika te jesu li oni obvezni ili izborni.

PRILOG

Procjena jezičnih kompetencija

Procjena jezičnih kompetencija temelji se na:

Postotku učenika u dobi od 15 godina ili, ako je potrebno zbog nacionalnih okolnosti, u dobi od 14 ili 16 godina ⁽¹⁾, koji dosežu razinu *samostalnog korisnika* drugog jezika koji se uči ⁽²⁾.

Izraz *samostalni korisnik* odgovara najmanje razini B1, kako je definirano u Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezične kompetencije (ZEROJ-u) ⁽³⁾.

Podaci bi mogli biti prikupljeni pomoću istraživanja provedenog u čitavoj Europi kojim se procjenjuje poznavanje drugog jezika / drugih jezikâ obrazovnih sustava te bi mogli biti predstavljeni tako da bude osigurana maksimalna usporedivost. Umjesto toga mogu se iskoristiti nacionalni podaci, pod uvjetom da su kompatibilni sa ZEROJ-om.

Nacionalni rezultati objedinjuju se kao jednostavna sredina četiriju sastavnica: čitanja, pisanja, slušanja i govorenja. Rezultat je ponderirana sredina tih nacionalnih rezultata koji u obzir uzimaju nacionalnu veličinu stanovništva.

⁽¹⁾ Bit će osigurana maksimalna usporedivost podataka.

⁽²⁾ Glavni jezik/jezici nastave smatraju se *prvim jezikom/jezicima*, dok se među dodatnim jezicima *drugim jezikom* koji se uči smatra onaj čije je poučavanje najraširenije. Svaka država članica određuje jezike koji se u njezinom slučaju smatraju *prvim i drugim*. Samo službeni jezici EU-a mogu biti smatrani drugim jezicima.

⁽³⁾ B1 (samostalni korisnik) definira se na sljedeći način:

Može razumjeti glavne misli jasnog standardnog razgovora o poznatim temama s kojima se redovito susreće na poslu, u školi, u slobodno vrijeme itd. Može se snalaziti u većini situacija koje se mogu pojavit tijekom putovanja kroz područje na kojem se taj jezik govori. Može napisati jednostavan povezani tekst o poznatoj temi ili temi od osobnog interesa. Može opisati doživljaje i događaje, svoje snove, nade i težnje i ukratko obrazložiti i objasniti svoja stajališta i planove.

Zaključci Vijeća od 20. svibnja 2014. o osiguranju kvalitete za potporu obrazovanju i ospozobljavanju

(2014/C 183/07)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

PODSJEĆAJUĆI NA POLITIČKU POZADINU OVIH ZAKLJUČAKA, KAKO JE NAVEDENO U PRILOGU OVOM DOKUMENTU, POZDRAVLJA:

napredak koji je ostvaren u razvoju kulture stalnog poboljšavanja kvalitete u sustavima obrazovanja i ospozobljavanja širom Europe, iako urazličitoj mjeri zbog različitih polazišta, kako je istaknuto u nizu nedavnih izvješća Komisije⁽¹⁾.

SMATRA DA:

1. Sustavi obrazovanja i ospozobljavanja EU-a daju ključni doprinos nastojanju na ostvarenju boljih radnih mjeseta, snažnijeg rasta i konkurentnosti, te se tako suočavaju sa značajnim izazovima čijem rješavanju može doprinijeti stalno poboljšanje kvalitete. Ti izazovi uključuju: povećanje dostupnosti, smanjenje stope napuštanja školovanja i poboljšanje stope zadržavanja u sustavu školovanja, podršku inovativnom učenju te brigu da polaznici steknu znanje, vještine i kompetencije potrebne za uključivo društvo, aktivno građanstvo, cjeloživotno učenje i zapošljivost, bez obzira na njihovu socijalnu i ekonomsku pozadinu.
2. Mehanizmi osiguravanja kvalitete mogu igrati važnu ulogu u pomaganju institucijama obrazovanja i ospozobljavanja te tvorcima politika u suočavanju s tim izazovima i osiguravanju da kvaliteta sustava obrazovanja i ospozobljavanja, kao i pojedinačnih institucija, odgovara svrsi. Osiguravanje kvalitete, kao dio niza mjera vladâ i institucija, povećava transparentnost i podupire povjerenje u važnost i kvalitetu znanja, vještina, kompetencija i kvalifikacija, koje se pak temelji na povjerenju u kvalitetu institucija i pružatelja obrazovanja i ospozobljavanja.
3. Europski instrumenti za osiguravanje kvalitete, zajedno s Europskim kvalifikacijskim okvirom (EKO), Kvalifikacijskim okvirom europskog prostora visokog obrazovanja i s njima povezanim nacionalnim kvalifikacijskim okvirima, doprinijeli su razvoju kulture kvalitete u ustanovama za obrazovanje i ospozobljavanje, što je zatim olakšalo učenje i mobilnost radne snage preko granica i između sustava.
4. U svjetlu iskustva stečenog u visokom obrazovanju i strukovnom obrazovanju i ospozobljavanju (SOO), fleksibilni mehanizmi osiguravanja kvalitete mogu podupirati poboljšanje kvalitete u formalnom i neformalnom učenju u svim sektorima obrazovanja i ospozobljavanja, kao i rješavanje pitanja poput otvorenih obrazovnih resursa i prekograničnog obrazovanja, uključujući dislocirano obrazovanje⁽²⁾.

SLAŽE SE DA:

1. Postoji dosta prostora za učinkovitije pristupe osiguravanju kvalitete u svim sektorima obrazovanja i ospozobljavanja, koji se udaljavaju od pristupa zasnovanog na popisu potrebnih elemenata i približavaju razvoju istinske kulture poboljšanja kvalitete ugrađene u poučavanje i učenje koja može podignuti standarde i poboljšati ishode učenja.
2. Osiguravanje kvalitete, u okviru stalnog poboljšanja kvalitete, treba poduprijeti reforme sustava obrazovanja i ospozobljavanja u skladu s europskim i nacionalnim programima reforme.
3. U području visokog obrazovanja osiguravanje kvalitete, a posebno unutarnje osiguravanje kvalitete, sve je učinkovitije u pomaganju visokoškolskim ustanovama u ostvarivanju njihovih ciljeva. Koncept vanjskog osiguravanja kvalitete razlikuje se među državama članicama ovisno o nacionalnim potrebama i okolnostima, s akreditacijom programa i vrednovanjem na razini institucije koji, između ostalih, doprinose povećanju

⁽¹⁾ Vidi prilog („Ostali dokumenti“).

⁽²⁾ Prekogranično obrazovanje obuhvaća pružanje usluga visokog obrazovanja u inozemstvu pomoću podružnih kampusa ili u okviru sporazuma o dislociranom obrazovanju ili o priznavanju sklopjenih između institucije koja pruža obrazovanje i one koja ga prima.

povjerenja i poboljšanju standardâ. U vanjskom osiguravanju kvalitete u porastu je trend prema vrednovanju na razini institucije, čime se visokoškolskim ustanovama omogućava da prilagode svoje pružanje obrazovanja na fleksibilniji način koji odgovara njihovim potrebama, kao i potrebama polaznika, tržišta rada i društva.

4. U istom području prekogranična suradnja u osiguravanju kvalitete igra ključnu ulogu u izgradnji povjerenja i podizanju standardâ kvalitete, podupiranju obrazovne mobilnosti, unapređivanju okružja za zajedničke programe te u doprinosu dobrom funkcioniranju prekograničnog i dislociranog visokog obrazovanja. Otvaranje mogućnosti agencijama za osiguravanje kvalitete da ponude prekogranično osiguravanje kvalitete pomoći Europskog registra za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (EQAR), postupajući u skladu s nacionalnim zahtjevima, trebalo bi pomoći u poticanju europske dimenzije u osiguravanju kvalitete te u olakšavanju prekograničnog vrednovanja i jednostavnijih postupaka za združene programe.
5. U području strukovnog obrazovanja i ospozobljavanja smjernice i materijali za ospozobljavanje razvijeni u sklopu mreže EQAVET-a⁽¹⁾ podupiru napredovanje prema kulturi kvalitete u državama članicama, a većina je država članica već provela ili razvija nacionalne pristupe osiguravanju kvalitete u skladu s EQAVET-om. Posebno je potrebno uložiti veći napor kako bi mehanizmi osiguravanja kvalitete više uzimali u obzir ishode učenja te kako bi obuhvatili neformalno učenje i učenje kroz rad bilo u formalnom bilo u neformalnom okružju, u skladu s nacionalnim kontekstom.
6. Iskustvo stečeno s EQAVET-om može služiti kao osnova za razvoj sveobuhvatnog pristupa osiguravanju kvalitete u području obrazovanja odraslih.
7. Veća transparentnost između osiguravanja kvalitete u različitim sektorima i u mehanizmima za priznavanje neformalnog i informalnog učenja, uključujući sve oblike internetskog učenja, također bi doprinijela izgradnji povjerenja i podupiranju prohodnosti među sektorima i zemljama.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE DA, U SKLADU S NACIONALNOM PRAKSOM I UZIMAJUĆI U OBZIR SUPSIDIJARNOST, SURAĐUJU S RELEVANTNIM DIONICIMA S CILJEM:

1. Razvoja i promicanja kulture poboljšanja kvalitete u cijelokupnom obrazovanju i ospozobljavanju s ciljem povećanja kvalitete znanja, vještina i kompetencija koje su razvili polaznici, kao i kvalitete procesa učenja, uz odgovarajuću uporabu europskih instrumenata koji se odnose na osiguravanje kvalitete.
2. Jačanja kapaciteta mehanizama osiguravanja kvalitete za nošenje s postojećim i budućim trendovima u obrazovanju i ospozobljavanju, poput svih oblika internetskog učenja, te osiguravanja dovoljne fleksibilnosti djelokruga tijelâ za osiguravanje kvalitete.
3. Osiguranja veće transparentnosti s obzirom na ishode ocjena kvalitete.
4. Korištenja mogućnosti financiranja u okviru programa Erasmus+ za razvoj inovativnih transnacionalnih projekata koji jačaju kapacitet osiguravanja kvalitete za potporu održivoj reformi širom EU-a u obrazovanju i ospozobljavanju te, prema potrebi, korištenja europskih strukturnih i investicijskih fondova za poticanje razvoja kvalitetnih sustava obrazovanja i ospozobljavanja.
5. Poticanja promicanja kvalitetnog poučavanja u obrazovanju i ospozobljavanju putem osiguravanja kvalitete.
6. Podupiranja, u sklopu Bolonjskog procesa, tekuće revizije standarda i smjernica za osiguravanje kvalitete u europskom prostoru visokog obrazovanja, s ciljem poboljšanja njihove jasnoće, primjenjivosti i korisnosti, uključujući njihovo područje primjene, s naglaskom na podizanju standardâ kvalitete.
7. Poticanja, prema potrebi, prekogranične suradnje među tijelima za osiguravanje kvalitete u svim sektorima i za sve oblike obrazovanja i ospozobljavanja.
8. Osiguravanja kvalitete obrazovanja koje pružaju visokoškolske ustanove koje imaju kampuse i dislocirane programe u inozemstvu, uz potporu nacionalnih agencija za osiguravanje kvalitete, putem pojačane suradnje između agencija za osiguravanje kvalitete u zemlji pružateljici i zemlji primateljici, ili dopuštanjem agencijama registriranim u EQAR-u da vrednuju ustanove koje pružaju prekogranično i dislocirano obrazovanje s ciljem odgovaranja na zahtjeve kvalitete te poticanja prekogranične suradnje i uzajamnog učenja.

⁽¹⁾ Europski referentni okvir za osiguravanje kvalitete u strukovnom obrazovanju i ospozobljavanju.

9. Nastavka provedbe okvira EQAVET s ciljem razvoja kulture osiguravanja kvalitete unutar i između država članica, što uključuje razinu pružatelja strukovnog obrazovanja i ospozobljavanja, posebice nastojanjem da se uspostavi zajednički okvir za osiguravanje kvalitete za pružatelje strukovnog obrazovanja i ospozobljavanja do kraja 2015. godine, u skladu s Izjavom iz Brugesa, obuhvaćajući učenje u sklopu strukovnog obrazovanja i ospozobljavanja koje se odvija u školi te kroz rad, u skladu s nacionalnim kontekstom.
10. Osiguranja redovnog vrednovanja sustavâ osiguravanja kvalitete, mjera i instrumenata kako bi se poboljšao njihov stalni razvoj i učinkovitost.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE I KOMISIJI DA, UZIMAJUĆI U OBZIR SPECIFIČNA OBILJEŽJA I POTREBE RAZLIČITIH SEKTORA I NACIONALNIH OKOLNOSTI:

1. Nastave promicati transparentnost i komplementarnost sektorskih pristupa osiguravanju kvalitete tako što će graditi na zajedničkim europskim načelima osiguravanja kvalitete u perspektivi cijeloživotnog učenja s ciljem osiguravanja kvalitete ishodâ za polaznike te poboljšanja prohodnosti između sektora obrazovanja i ospozobljavanja. Daljnji razvoj mogao bi uključivati:
  - a) Jačanje upotrebe pristupa koji se temelji na ishodima učenja u definiranju, pružanju i ocjenjivanju znanja, vještina, kompetencija i kvalifikacija, gradeći na Europskom kvalifikacijskom okviru za cijeloživotno učenje te na europskim instrumentima utemeljenima na kreditnim bodovima poput ECTS-a ⁽¹⁾ i ECVET-a ⁽²⁾;
  - b) Promicanje transparentnih mehanizama osiguravanja kvalitete koji se oslanjaju na postojeće okvire osiguravanja kvalitete i podupiru pouzdane, valjane i vjerodostojne metodologije ocjenjivanja i alate za priznavanje neformalnog i informalnog učenja;
  - c) Jačanje povezanosti i suradnje između dionika u svijetu obrazovanja i ospozobljavanja i svijetu rada, uključujući razvoj odgovarajućeg praćenja vještina i predviđanja;
  - d) Prema potrebi uključivanje relevantnih dionika uključujući osoblje, polaznike i poslodavce, kroz osiguravanje kvalitete, u strateško donošenje odluka, osmišljavanje kvalifikacija te razvoj, izvedbu i praćenju programa, s ciljem osiguravanja stalnog poboljšavanja kvalitete u ustanovama za obrazovanje i ospozobljavanje.
2. Iskoriste potencijal osiguravanja kvalitete za jačanje provedbe nacionalnih kvalifikacijskih okvira povezanih s Europskim kvalifikacijskim okvirom.
3. Iskoriste tekući rad u sklopu Bolonjskog procesa u visokom obrazovanju s ciljem iskorištavanja potencijala osiguravanja kvalitete za povećanje uzajamnog povjerenja kao temelja za približavanje lakšem priznavanju svih relevantnih kvalifikacija.
4. Uzimajući u obzir iskustvo stečeno u visokom obrazovanju nastroje povećati transnacionalnu transparentnost mehanizama osiguravanja kvalitete u drugim sektorima i na drugim razinama obrazovanja i ospozobljavanja.
5. Istraže mehanizme osiguravanja kvalitete s ciljem boljih načina bavljenja kvalitetom neformalnog učenja i učenja kroz rad u skladu s nacionalnim kontekstom, prema potrebi gradeći, između ostalog, na okviru EQAVET.
6. Dalje istraže važna pitanja osiguravanja kvalitete u vezi sa svim oblicima internetskog učenja, poput ocjenjivanja i certificiranja novih načina učenja i poučavanja.
7. Osobito u svjetlu Komisijina nedavnog izvješća o evaluaciji Europskog kvalifikacijskog okvira te izvješća o napretku u osiguravanju kvalitete u strukovnom obrazovanju i ospozobljavanju i visokom obrazovanju ⁽³⁾ rade na boljoj koordinaciji i poboljšanju EQAVET-a i europskih alata za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju, posebno ugradnjom pristupa utemeljenog na ishodima učenja te uz potporu instrumenata transparentnosti poput Europskog kvalifikacijskog okvira, Europassa i europskih sustava bodova.

⁽¹⁾ Europski sustav prikupljanja i prijenosa bodova u visokom obrazovanju.

⁽²⁾ Europski sustav bodova za strukovno obrazovanje i ospozobljavanje.

⁽³⁾ Vidjeti prilog.

8. U sklopu otvorene metode koordinacije istraže opseg u kojem države članice mogu ojačati svoje odredbe osiguravanja kvalitete i inicijative u područjima predškolskog i školskog obrazovanja te obrazovanja odraslih s obzirom na iskustvo stećeno u drugim sektorima.
9. Nastave promicati suradnju na osiguravanju kvalitete na međunarodnoj razini u svim sektorima putem suradnje s međunarodnim organizacijama, političkog dijaloga s ključnim međunarodnim partnerima te partnerstava s institucijama širom svijeta.

POZIVA KOMISIJU DA:

1. Nastavi poboljšavati povezanost i sinergiju između alata EU-a za postizanje transparentnosti koji podržavaju osiguravanje kvalitete, priznavanje i mobilnost, nastavljajući nastojanja na daljnjoj komplementarnosti i konvergenciji takvih alata, što uključuje pregled stanja savjetovanja o europskom prostoru vještina i kvalifikacija.
2. Nastavi jačati uzajamno učenje kroz europsku suradnju na osiguravanju kvalitete u svim sektorima, pa tako i pomoću financiranja iz programa *Erasmus+*.
3. Istraži načine podupiranja država članica u razvoju njihovih mehanizama osiguravanja kvalitete kako bi se u obzir uzeli različiti načini učenja i poučavanja ili kako bi se ta rješenja mogla primijeniti i na različite sektore i razine obrazovanja i osposobljavanja.

PRILOG

Politička pozadina

1. Preporuka Europskog parlamenta i Vijeća od 12. veljače 2001. o europskoj suradnji u području ocjenjivanja kvalitete školskoga obrazovanja⁽¹⁾.
2. Standardi i smjernice za osiguravanje kvalitete u europskom prostoru visokog obrazovanja doneseni 2005. te obveza njihove revizije koju su preuzeли ministri koji su sudjelovali na Ministarskoj konferenciji o Bolonjskom procesu u Bukureštu 26. i 27. travnja 2012.
3. Preporuka Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o europskoj suradnji u osiguravanju kvalitete u visokom obrazovanju⁽²⁾.
4. Preporuka Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi Europskog kvalifikacijskog okvira za cjeloživotno učenje, posebno zajednička načela za osiguravanje kvalitete za visoko obrazovanje i strukovno obrazovanje iz Priloga III.⁽³⁾
5. Zaključci Vijeća od 12. svibnja 2009. o uspostavi strateškog okvira za europsku suradnju u području obrazovanja i osposobljavanja za razdoblje do 2020. („ET 2020“)⁽⁴⁾.
6. Preporuka Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o uspostavi Europskog referentnog okvira za osiguravanje kvalitete u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju⁽⁵⁾.
7. Zaključci Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća 19. studenoga 2010., o prioritetima za pojačanu europsku suradnju u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju za razdoblje 2011. – 2020.⁽⁶⁾.
8. Zaključci Vijeća od 28. studenoga 2011. o modernizaciji visokog obrazovanja⁽⁷⁾.
9. Rezolucija Vijeća od 28. studenoga 2011. o obnovljenom europskom programu za obrazovanje odraslih⁽⁸⁾.
10. Preporuka Vijeća od 20. prosinca 2012. o priznavanju neformalnog i informalnog učenja⁽⁹⁾.
11. Zaključci Vijeća od 15. veljače 2013. o ulaganju u obrazovanje i osposobljavanje, kao odgovor na *Nova razmišljanja o obrazovanju: ulaganje u vještine za bolje socio-ekonomiske ishode i Godišnju analizu rasta 2013.*⁽¹⁰⁾.
12. Zaključci Vijeća od 25. studenoga 2013. o globalnoj dimenziji europskog visokog obrazovanja⁽¹¹⁾.
13. Uredba (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa „Erasmus+“: programa Unije za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport⁽¹²⁾.
14. Zaključci Vijeća od 24. veljače 2014. o učinkovitom i inovativnom obrazovanju i osposobljavanju s ciljem ulaganja u vještine – podrška europskom semestru za 2014.⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ SL L 60, 1.3.2001., str. 51.

⁽²⁾ SL L 64, 4.3.2006., str. 60.

⁽³⁾ SL C 111, 6.5.2008., str. 7.

⁽⁴⁾ SL C 119, 28.05.2009., str. 2.

⁽⁵⁾ SL C 155, 8.7.2009., str. 1.

⁽⁶⁾ SL C 324, 1.12.2010., str. 5.

⁽⁷⁾ SL C 372, 20.12.2011., str. 36.

⁽⁸⁾ SL C 372, 20.12.2011., str. 1.

⁽⁹⁾ SL C 398, 22.12.2012., str. 1.

⁽¹⁰⁾ SL C 64, 5.3.2013., str. 5.

⁽¹¹⁾ SL C 28, 31.1.2014., str. 2.

⁽¹²⁾ SL L 347, 20.12.2013., str. 50.

⁽¹³⁾ SL C 62, 4.3.2014., str. 4.

Ostali dokumenti

1. Europsko izvješće iz svibnja 2000. o kvaliteti školskog obrazovanja: Šesnaest pokazatelja kvalitete.
2. Istraživanje Eurydice: Procjena škola koje pružaju obvezno obrazovanje u Europi, 2004.
3. Izvješće Skupine na visokoj razini za modernizaciju visokog obrazovanja od lipnja 2013. o poboljšanju kvalitete poučavanja i učenja u europskim visokoškolskim ustanovama.
4. Studija iz 2013. godine o osiguravanju kvalitete u obrazovanju odraslih i izvješće tematske radne skupine o kvaliteti u obrazovanju odraslih od 24. listopada 2013.
5. Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću od 19. prosinca 2013. o evaluaciji Europskog kvalifikacijskog okvira (EKO) – Provedba preporuke Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi Europskog kvalifikacijskog okvira za cjeloživotno učenje.
6. Izvješće Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija od 28. siječnja 2014. o napretku u osiguravanju kvalitete u visokom obrazovanju.
7. Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću od 28. siječnja 2014. o provedbi Preporuke Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o uspostavi Europskog referentnog okvira za osiguravanje kvalitete u strukovnom obrazovanju i ospozobljavanju.

Zaključci Vijeća od 21. svibnja 2014. o kulturnom nasljeđu kao strateškom resursu za održivu Europu

(2014/C 183/08)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

PRIZNAJUĆI DA:

1. Ugovorom se propisuje da Unija osigurava očuvanje i unapređenje kulturnog nasljeđa Europe;
2. kulturno nasljeđe sastoji se od resursa naslijedenih iz prošlosti, u svim oblicima i aspektima – materijalnim, nematerijalnim i digitalnim (stvorenim u digitalnom obliku i digitaliziranim) – uključujući spomenike, nalazišta, krajolike, vještine, prakse, znanje i iskazivanje ljudske kreativnosti, kao i kolekcije koje čuvaju i kojima upravljaju javna i privatna tijela poput muzeja, knjižnica i arhiva. Nastaje iz interakcije među ljudima i mjestima tijekom vremena i stalno se razvija. Ti su resursi od velike važnosti za društvo s kulturnog, okolišnog, društvenog i gospodarskog stajališta te stoga njihovo održivo upravljanje predstavlja strateški izbor za 21. stoljeće;
3. kulturno nasljeđe znatna je prednost Europe i važna sastavnica europskog projekta;
4. kulturno nasljeđe kao neobnovljivi resurs koji je jedinstven, nenadoknadiv i nezamjenjiv trenutačno se suočava s velikim izazovima povezanim s kulturnim, okolišnim, društvenim, gospodarskim i tehnološkim preobrazbama koje utječu na sve aspekte suvremenog života.

NAGLAŠAVAJUĆI DA:

5. kulturno nasljeđe igra važnu ulogu u stvaranju i jačanju društvenog kapitala jer ono može:
  - a) nadahnuti i poticati sudjelovanje građana u javnom životu;
  - b) unaprijediti kvalitetu života i dobrobit pojedinaca i njihovih zajedница;
  - c) promicati raznolikost i međukulturni dijalog pridonoseći jačem osjećaju „pripadanja” široj zajednici i boljem razumijevanju i poštovanju među narodima;
  - d) pomoći u smanjivanju društvenih nejednakosti, olakšati socijalnu uključenost, kulturno i društveno sudjelovanje te promicati međugeneracijski dijalog i socijalnu koheziju;
  - e) nuditi mogućnosti za razvijanje vještina, znanja, kreativnosti i inovacija;
  - f) biti učinkovit obrazovni alat za formalno, neformalno i informalno obrazovanje, cjeloživotno učenje i osposobljavanje.
6. kulturno nasljeđe ima važan gospodarski učinak, između ostalog i kao sastavni dio kulturnih i kreativnih sektora, jer, između ostalog:
  - a) predstavlja snažnu pokretačku snagu uključivog lokalnog i regionalnog razvoja te stvara znatne vanjske učinke osobito putem unapređenja održivog kulturnog turizma;
  - b) podupire održiv ruralni i urbani razvoj i obnovu, kao što pokazuju inicijative mnogih europskih regija i gradova;
  - c) stvara razne vrste zaposlenja.
7. kulturno nasljeđe ima poseban ulogu u ostvarivanju ciljeva strategije Europa 2020. za „pametan, održiv i uključiv rast” zbog svojih društvenih i gospodarskih učinaka i zato što doprinosi održivosti okoliša;
8. kulturno nasljeđe dotiče se nekoliko javnih politika izvan one kulturne, poput onih povezanih s regionalnim razvojem, socijalnom kohezijom, poljoprivredom, pomorstvom, okolišem, turizmom, obrazovanjem, digitalnom agendom, istraživanjem i inovacijama. Te politike imaju izravan ili neizravan učinak na kulturno nasljeđe, a kulturno nasljeđe istovremeno nudi jak potencijal za ostvarivanje njihovih ciljeva. Stoga bi se taj potencijal trebao potpuno priznati i razviti.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE I KOMISIJU DA U OKVIRU SVOJIH NADLEŽNOSTI I POŠTUJUĆI NAČELO SUPSIDIJARNOSTI:

9. priznaju stvarnu vrijednost kulturnog nasljeđa i iskoriste potencijal kulture i kulturnog nasljeđa kao zajedničkog strateškog resursa za razvoj društva utemeljenog na demokratskim, etičkim, estetskim i ekološkim vrijednostima, osobito u trenutku krize;
10. ojačaju dijalog s dionicima kulturnog nasljeđa radi utvrđivanja i provedbe koordiniranih politika i mjera za održivo upravljanje i razvoj kulturnog nasljeđa te promiču suradnju s međunarodnim i međuvladinim organizacijama, a osobito s Vijećem Europe;
11. iskoriste dostupne resurse za potporu, jačanje i promicanje kulturnog nasljeđa putem integriranog i holističkog pristupa uzimajući u obzir njegove kulturne, ekonomske, društvene, okolišne i znanstvene sastavnice;
12. doprinesu uključivanju kulturnog nasljeđa u nacionalne i europske politike;
13. utvrde i nadograđuju se na sinergije stvorene među javnim politikama EU-a i nacionalnim javnim politikama izvan kulturne politike, poput regionalnog razvoja, kohezije, poljoprivrede, pomorstva, okoliša, energetike i klimatskih promjena, turizma, obrazovanja, istraživanja i inovacija radi stvaranja dodane vrijednosti;
14. ako je to moguće, poboljšaju pristup financiranju, potpuno iskoriste dostupne programe za javni i privatni sektor i potaknu ulaganje u kulturno nasljeđe kao dio integriranih strategija za lokalni i regionalni održivi razvoj u okviru dostupnih nacionalnih programa i programa EU-a, kao i u okviru strukturnih fondova EU-a u skladu sa sporazumima o partnerstvu;
15. nastave podupirati djelovanje EU-a za oznaku europske baštine ⁽¹⁾;
16. nastave promicati obrazovanje o kulturnom nasljeđu, podizati javnu svijest o potencijalu kulturnog nasljeđa za održivi razvoj i poticati sudjelovanje javnosti, osobito djece i mladih, u suradnji s civilnim društvom;
17. poboljšaju prikupljanje i analizu kvalitativnih dokaza i kvantitativnih podataka, uključujući statistiku, o kulturnom nasljeđu;
18. potiču financiranje, razvoj i širenje digitalnog kulturnog sadržaja kao i dostupnost inovativnih usluga kulturne i obrazovne vrijednosti povezanih s nasljeđem građanima te da promiču javni pristup takvim digitalnim resursima i uslugama povezanim s nasljeđem, između ostalog putem Europeane.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE DA:

19. promiču dugoročne modele politike nasljeđa koji su utemeljeni na dokazima te koje pokreću društvo i građani;
20. jačaju ulogu kulturnog nasljeđa u održivom razvoju, usmjeravajući se prema projektima urbanističkog i ruralnog planiranja, ponovnog razvoja i obnove;
21. potiču umrežavanje i partnerstva između kulturnog nasljeđa i drugih područja politika, između javnih i privatnih aktera u svim relevantnim područjima i na različitim razinama upravljanja;
22. razmotre uključivanje kulturnog nasljeđa u okvir sljedećeg plana rada za kulturu Vijeća koji će se provoditi od 2015. nadalje;
23. jačaju prekograničnu, međuregionalnu i transnacionalnu suradnju u pitanjima kulturnog nasljeđa s relevantnim dionicima,

⁽¹⁾ SL L 303, 22.11.2011, str. 1.

24. potiču tradicionalno znanje i vještine koji su potrebni za očuvanje, održivo upravljanje i razvoj kulturnog nasljeđa te koje je potrebno prenijeti budućim naraštajima radi unapređenja ljudskog kapitala i trajne zaštite europskih kulturnih dobara te pristupa njima;

25. nastave surađivati na istraživačkom programu za kulturno nasljeđe i ojačaju svoju potporu istraživačkim inicijativama za kulturno nasljeđe putem Okvirnog programa za istraživanje i inovacije Obzor 2020. kao što je zajednička inicijativa planiranja za kulturno nasljeđe i globalne promjene.

POZIVA KOMISIJU DA:

26. analizira gospodarski i društveni učinak kulturnog nasljeđa u EU-u te doprinese razvoju strateškog pristupa kulturnom nasljeđu;

27. uzme u obzir, kod revizije strategije Europa 2020., doprinos kulturnog nasljeđa postizanju ciljeva strategije;

28. razmotri posebnost kulturnog nasljeđa prilikom primjene pravila o državnim potporama;

29. potiče razmjenu i upotrebu dobre prakse koja proizlazi iz projekata financiranih u kontekstu programa Unije čiji je cilj poticanje održive upotrebe kulturnog nasljeđa i upravljanja njime;

30. nastavi podupirati umrežavanje i udruživanje resursa stručnjaka i praktičara u području nasljeđa iz javnog i privatnog sektora te organizacija civilnog društva na razini EU-a.

Zaključci Vijeća od 21. svibnja 2014. o ravnopravnosti spolova u sportu

(2014/C 183/09)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

PODSJEĆAJUĆI DA:

1. Ravnopravnost žena i muškaraca temeljno je načelo Europske unije sadržano u Ugovorima. To je jedan od ciljeva i zadataka Europske unije, a uključivanje načela ravnopravnosti žena i muškaraca u sve svoje aktivnosti posebna je zadaća Unije⁽¹⁾.
2. Ravnopravnost spolova sadržana je u članku 23. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
3. U svojoj Strategiji ravnopravnosti žena i muškaraca za razdoblje od 2010. do 2015.⁽²⁾, u kojoj je određeno pet prioritetnih područja za djelovanje: jednaka ekomska neovisnost; jednaka plaća za jednak posao ili za rad jednakih vrijednosti; ravnopravnost u odlučivanju; dostojanstvo, integritet i iskorjenjivanje rodno zasnovanog nasilja; te ravnopravnost spolova u vanjskom djelovanju, Komisija ima za cilj poticati uključivanje rodnih pitanja u sve politike EU-a. U svojoj Komunikaciji o razvoju dimenzije EU-a u sportu⁽³⁾ Komisija je predložila djelovanja posebno usmjerena na dostupnost sporta doseljenicama i pripadnicama etničkih manjina, pristup položajima na kojima se donose odluke te borbu protiv rodnih stereotipa.
4. Ravnopravnost spolova ključna je za ostvarivanje ciljeva ekomske i socijalne kohezije EU-a te visoke razine zaposlenosti, kao i za osiguravanje održivog rasta i konkurentnosti te suočavanje s demografskim izazovima.
5. Vijeće (u sastavu EPSCO-a) donijelo je zaključke o raznim relevantnim aspektima ravnopravnosti spolova⁽⁴⁾, posebno zaključke Vijeća o Europskom paktu za ravnopravnost spolova (2011.–2020.) te podršci provedbi strategije Komisije za ravnopravnost žena i muškaraca za razdoblje od 2010. do 2015.
6. Na konferenciji EU-a o ravnopravnosti spolova u Vilniusu 3. i 4. prosinca 2013. ispitana su moguća strateška djelovanja s ciljem ostvarivanja ravnopravnosti spolova u sportu do 2016.–2020., a Komisija, države članice i sportski pokret pozvani da razviju plan strateških djelovanja u tom području.
7. Deklaracija iz Brightonu, koja je rezultat prve Svjetske konferencije o ženama i sportu održane u Brightonu, UK, 1994. godine, te deklaracije UNESCO MINEPS-a iz Atene (2004.) i Berlina (2013.), pozivaju na posebna djelovanja kako bi se promicale jednakе mogućnosti u sportu.
8. Na Konferenciji o nasilju nad ženama diljem EU-a: zlostavljanje kod kuće, na poslu, u javnosti i putem interneta, održanoj 5. ožujka 2014. u Bruxellesu, predstavljeni su rezultati istraživanja FRA-e (Agencija EU-a za temeljna prava)⁽⁵⁾ u pogledu nasilja nad ženama. Istraživanje je pokazalo da je 33 % žena pretrpjelo fizičko i/ili seksualno nasilje, dok je 32 % svih žrtava seksualnog zlostavljanja potvrđilo da je počinitelj bio šef, kolega ili klijent. Većina žena koje su bile žrtve nisu prijavile svoja iskustva ni policiji ni bilo kojoj organizaciji za pružanje podrške žrtvama⁽⁶⁾.
9. Na seminaru grčkog predsjedništva „Rodno zasnovano nasilje u sportu: zaštita maloljetnika”, održanom 20. ožujka 2014. u Ateni, pozvano je na rješavanje i redovito praćenje ravnopravnosti spolova u sportu na svim razinama i u svim sportovima, uključujući rodno zasnovano nasilje u sportu, te na procjenu prirode i raspona rodno zasnovanog nasilja u sportu, s osobitom usmjerenošću na elitne sportove, odnose između

⁽¹⁾ Članak 2. i članak 3. stavak 3. UEU-a te članak 8. UFEU-a.

⁽²⁾ Dok. 13767/10.

⁽³⁾ Dok. 5597/11.

⁽⁴⁾ Dokumenti 18127/10 i 7370/11.

⁽⁵⁾ Istraživanje se temeljilo na neposrednim razgovorima s 42 000 žena u dobi od 18 do 74 godina diljem 28 država članica EU-a.

⁽⁶⁾ <http://fra.europa.eu/en/waw-survey-results>

trenera i sportaša, kontekst odnosa sporta i sportaša te međusobne odnose među sportašima. Također je pozvano na razvoj dostačnih sredstava (npr. službi za podršku, savjetovanja i telefonskih linija za pomoć) za sportaše koji su pretrpjeli seksualno zlostavljanje ili nasilje u sportu.

UVAŽAVAJUĆI DA:

10. Ravnopravnost spolova u sportu već dobiva značajnu pozornost u određenim državama članicama. Nešto je učinjeno i na lokalnoj, regionalnoj i europskoj razini te na razinama međunarodnog sportskog pokreta, no ravnopravnost spolova još nije dosegnula zadovoljavajuću razinu, a u mnogim državama članicama i međunarodnom sportskom pokretu još izostaje provedba konkretnih djelovanja.
11. Budući da je sport sektor koji obuhvaća maloljetnike, radi se o okruženju koje može obuhvaćati rizik od nasilja i seksualnog zlostavljanja zbog, između ostalog, razvijenog povjerenja među pojedincima koji se bave sportom.
12. Žene su nedovoljno zastupljene u mnogim područjima sporta. Prema podacima Eurobarometra o sportu i fizičkoj aktivnosti (2013.), sudjelovanje djevojčica i žena još uvijek je niže od sudjelovanja dječaka i muškaraca.
13. Broj žena na vodećim položajima u sportskim upravljačkim tijelima te na trenerskim položajima još je nizak.
14. Rodno zasnovano nasilje u sportu, posebice seksualno zlostavljanje i zlostavljanje maloljetnika, predstavlja značajan problem, no zahtijeva dodatno istraživanje kako bi se moglo bolje shvatiti.
15. Rodne uloge uče se i potiču od vrlo rane dobi i mogu utjecati na želje, interes i težnje žena i muškaraca u privatnom i javnom životu.
16. Mediji, uključujući reklamnu industriju, doprinose reproduciranju stereotipa i predodžbi o ženama i muškarcima koji se prenose putem kulture te mogu imati važnu ulogu u borbi protiv rodnih stereotipa.
17. U svojim zaključcima o ulozi koju sport ima kao izvor i pokretač aktivne socijalne uključenosti⁽¹⁾ Vijeće je države članice i Komisiju pozvalo na promicanje djelovanja vezanog uz uključivanje ravnopravnosti spolova u aktivnosti povezane sa sportom, posebice kada je riječ o položajima donositelja odluka, te na bavljenje temom sporta u odnosu na rodne uloge, kako je utvrđeno u strategiji EU-a za ravnopravnost spolova. Uz to, potrebno je boriti se protiv rodno zasnovanog nasilja kako bi se zajamčilo puno uživanje ljudskih prava od strane žena i muškaraca te kako bi se postigla ravnopravnost spolova.

NAGLAŠAVA POTENCIJAL SPORTA ZA RJEŠAVANJE OVIH IZAZOVA:

18. Sport može biti učinkovito sredstvo za ostvarivanje jednakih mogućnosti i socijalne uključenosti. Prava ravnopravnost spolova ne može se ostvariti samo zakonodavstvom. Kako bi se osiguralo iskorištavanje značajnog potencijala koji u tom pogledu ima sport, potrebne su i posebne mjeru te rodno osviještena politika, uzimajući u obzir, primjerice, važnost koju sport ima u oblikovanju identiteta djece i mladih.
19. Sport može poboljšati vještine, znanje i kompetencije žena i muškaraca te time povećati njihovu mobilnost i zapošljivost. Sportu bi mogla koristiti radna snaga u kojoj su u većoj mjeri zastupljena oba spola te će se on razvijati u tom smjeru, privlačenjem više žena i muškaraca u sport te razvojem novih i inovativnih pristupa treniranju, obuci, upravljanju i suđenju u sportu.

⁽¹⁾ SL C 326, 3.12.2010., str. 5.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, UVAŽAVAJUĆI NAČELO SUPSIDIJARNOSTI, DA:

20. Razmotre razvijanje i održavanje nacionalnih planova djelovanja, općih dogovora ili strategije o ravnopravnosti spolova u sportu, u bliskoj suradnji sa sportskim pokretom.
21. Naglase vrijednost raznolikosti i rodne ravnoteže u sportskim upravama te promiču ravnopravnost spolova u odlučivanju na svim razinama i u svim sportovima.
22. Razmotre razvoj i korištenje obrazovnih materijala za obuku donositelja odluka i trenera u sportu, kao i za roditelje, na taj način doprinoseći suzbijanju rodnih stereotipa i promicanju ravnopravnosti spolova na svim razinama obrazovanja i treniranja u sportu.
23. Razmotre razvoj politika i programa za uklanjanje rodnih stereotipa i promicanje ravnopravnosti spolova u obrazovnim kurikulumima i praksama od rane životne dobi, uključujući istraživanja, studije, statistike i analizu učinka rodnih stereotipa na nastojanja usmjerena na postizanje prave ravnopravnosti spolova u sportu.
24. Promiču prevenciju rodno zasnovanog nasilja u sportu od rane životne dobi te zaštitu žrtava i mogućih žrtava seksualnog zlostavljanja u sportu. Razmijene najbolju praksu o tome kako sportske organizacije mogu spriječiti i rješavati problem seksualnog zlostavljanja i uznemiravanja u sportu.
25. Razmotre priliku koja se pruža na velikim sportskim događajima za organiziranje kampanja za sprečavanje i podizanje svijesti o trgovaju ljudima za potrebe seksualnog iskorištavanja.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE I KOMISIJI DA, U OKVIRIMA SVOJIH POJEDINAČNIH SFERA NADLEŽNOSTI, UVAŽAVAJUĆI NAČELO SUPSIDIJARNOSTI TE POŠTUJUĆI ODGOVORNOST DRŽAVA ČLANICA ZA SPORTSKU POLITIKU:

26. Razmotre razvijanje, u suradnji sa sportskim organizacijama, primjerenih i proporcionalnih mjera, u skladu s nacionalnim pravom i pravom EU-a te primjenjivim zakonodavstvom o zaštiti podataka, u svrhu provjere podobnosti osoba koje rade u području sporta (osobito s maloljetnicima). Takve mjere mogu biti sustavi registracije, razgovori ili preporuke (među ostalim, potvrde o nekažnjavanju).
27. Ojačaju i uključe aspekt ravnopravnosti spolova u politiku sporta te promiču suzbijanje rodnih stereotipa putem sporta i drugih povezanih politika i programa EU-a na svim razinama, u skladu s načelom integriteta sporta.
28. Uključe pitanje ravnopravnosti spolova u sportu u kontekst relevantnih budućih djelovanja u pogledu sporta na nacionalnoj razini i razini EU-a.
29. Promiču dostupnost među svim relevantnim dionicima te potiču sudjelovanje u europskim programima kao što su Erasmus+ i drugi instrumenti financiranja EU-a, prema potrebi, za promicanje ravnopravnosti spolova u sportu, usmjeravajući se posebno na trenere i obrazovanje trenera te na pravedno predstavljanje sportova u medijima.
30. Razmotre uključivanje ciljeva ravnopravnosti spolova u uvjete za dodjelu javnih sredstava sportskim organizacijama, prema potrebi.
31. Potiču uključivanje praktičnog rodno zasnovanog pristupa procjeni predloženih projekata i programa u sportu od strane javnih tijela.
32. Razmotre utvrđivanje niza smjernica kojima bi se mogla poduprijeti provedba ključnih djelovanja na razini EU-a.
33. U suradnji s međunarodnim sportskim tijelima razmotre pokretanje „popisa načela i preuzetih obveza“ o ravnopravnosti spolova u sportu.

UZIMAJUĆI U OBZIR SAMOSTALNOST SPORTSKIH ORGANIZACIJA POZIVA SPORTSKE ORGANIZACIJE I DIONIKE DA:

34. Razmotre razvijanje i održavanje planova djelovanja ili strategija o ravnopravnosti spolova u sportu.
35. Naglase vrijednost raznolikosti i rodne ravnoteže u sportskim upravama i među trenerima te promiču ravnopravnost spolova u odlučivanju na svim razinama i u svim sportovima.
36. Razmotre i uključe ravnopravnost spolova u sportu te promiču suzbijanje rodnih stereotipa putem promotivnih kampanja i razvojem te korištenjem obrazovnih materijala za obuku donositelja odluka i trenera u sportu za sve životne dobi.
37. Uključe posebne mjere i postupke u pogledu rodno zasnovanog nasilja u etički kodeks te razmotre uspostavu ciljnih mjeru, kao što su linije za pomoć i posebne službe za podršku žrtvama.
38. Potaknu promicanje medijske pokrivenosti sporta koja poštuje ravnopravnost spolova.
39. Potaknu povećanje ravnopravnosti spolova u izvršnim odborima i odborima u području sporta, kao i u upravljanju i treniranju, te pokušaju ukloniti nezakonodavne prepreke koje sprečavaju žene u preuzimanju takvih položaja.

POZIVA KOMISIJU DA:

40. Uključi rodnu perspektivu u sve aspekte sportske politike te promiče uklanjanje rodnih stereotipa u sportu na svim razinama.
41. Promiče aktivnu suradnju relevantnih socijalnih partnera u okviru socijalnog dijaloga te sa sportskim pokretom u okviru strukturiranog dijaloga kako bi se smanjila neravnopravnost spolova u raznim područjima, uključujući tržiste rada.
42. Podupre međudržavne inicijative (npr. kampanje za podizanje svijesti, razmjenu dobre prakse, studije, mreže, projekte) usmjerene na provedbu nacionalnih i međunarodnih strateških djelovanja vezanih uz ravnopravnost spolova u sportu u okviru programa financiranja EU-a, uključujući program Erasmus+, s fokusom na odlučivanju u sportskim upravljačkim tijelima, treniranju te borbi protiv rodno zasnovanog nasilja i negativnih stereotipa u sportu.
43. Provedi istraživanja o ravnopravnosti spolova u sportu na svim razinama i u svim sportovima, usmjerenima posebice na treniranje, obuku, upravljanje i suđenje u sportu u bliskoj suradnji s Europskim institutom za ravnopravnost spolova. Uz to, pokrene posebnu studiju u svrhu procjene prirode i opsega rodno zasnovanog nasilja u sportu.
44. Podupre razvoj i promiče uporabu prilagođenih sredstava rodno osviještene politike poput osiguravanja ravnopravnosti spolova pri donošenju proračuna i analiza učinka s obzirom na spol te razmotri provedbu tih instrumenata u okviru programa Erasmus+ i, prema potrebi, drugih instrumenata financiranja EU-a.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR